

БАРОККО БӨЛМЫС

КИНЦУТИ

Салтанат Қайырбек

*Салтанат
Қайырбек
Өлеңдер*

АЛМАТЫ
2021

УДК 821.512.122-1

ББК 84 (5Қаз)-5

Қ23

*Көркемдеуші дизайнер,
құрастырушы,
мұқаба бетіндегі фотосуретте
Қ.С.Ерланқызы*

Қайырбек, Салтанат Ерланқызы.

Қ23

Барокко болмыс: [жыр жинақ] өлеңдер/
Салтанат Қайырбек Ерланқызы. – Алматы:
«Фиалка» баспасы, 2021.–192 б.

ISBN 978-601-7650-27-8

«Барокко» – өзгеше формалы маржандар деседі. Салтанаттың өлеңдерінде де қалыпқа сыймайтын өзгешелік бар. Нәзіктік пен қайсарлық қатар көрініс табатын сөз иірімдерінің философиясы терең. Қалам ұшындағы қағидалары өмірлік ұстанымдарының айнасы іспетті. Өлеңдерін тасты жарып шыққан гүлге теңесек, «кинцуги» – тұла бойындағы алтын жала-тылған жаралар. Жан дүниесінің ыстығы мен суығы, еуропасы, азиясы көңіл каллейдоскобында үйлесімін таба білген.

БАРОККО БОЛМЫС
(2018-2021)

* * *

Сезімнің сымын жалғап,
Жүрекке жарық қойдым.
Асқақтап көремін деп,
Аспанда қалып қойдым.

Сезімін басып оздым,
Ақылды тоңғактардың.
Өзіммен күреспеумен
Өлеңді қорғап қалдым.

Тартыншақ сезімімді
Суытып сауығармын.
Сертіме қамалам деп,
Еркіндік тауып алдым.

2021

* * *

Бұл өмірдің заңы тылсым,
Істің мәні тереңдеу.
Сыр түймесі ағытылсын,
Шын елену – еленбеу.
Өңі – суық.
Іші – жылу.
Тепсінуде бөліну.
Көп ішінде ысырылу –
Көзге анық көріну.

2018

* * *

Күндердің күнінде мен...
Өз-өзіме тыным берем.
Өзімді іздеп табамын,
Өзіме білінбеген.
Жарқ етіп жауһар-жақұт тағынғандай,
Ештеңеге, ешкімге шағымданбай.
Көңілімді жылытып азынаған,
Сөз өткен сүйегімді қазып алам.

2021

Өмір –
Тасқа да соқты басымды желкелеп мені.
Алатау, еркелет мені.
Көлсайың – сәруар,
Бұлағың – маған болса бал,
Мені талды қорғаныңмен қоршап ал.
Тар болса мейлі, күйіп кетсін іштер.
Шатқалдай шыдамға
Шарыным, күш бер!
Даладай жасыл,
Тастардай асыл
Өлеңім!
Алмадай пісіп,
Өріктей шашыл!
Шабдалы шырындай аңқы,
Болайын тәнті.
Алатау – ару,
Алатау – ана.
Биігің – жұмақ,
Бөктерің – қала.
Дәулеттің дәмін таңдамай татқан,
Етегіңді қиып,
Шүберектейін сатқан.
Ұлдарыңды кешір, Ана!
Айтарым осы ғана.

* * *

Расында...
Қағазға түспеген не түрлі өлең бар,
Менің бұл басымда.
Еліктемедім мен,
Мұқағалиға, Қасымға.
Өзімнің хақымда:
Ұқсағым келмеуі –
Қазан-ошақтан аспайтын ақынға.
Ойларда, қырларда билемей,
Салмақты ойымды
жеңілтек тірлікпен сүйремей,
Думанда, тойларда бірталай
Тәп-тәуір әнімді шырқамай жүргенім –
менің бір білгенім:
Тән емес,
Ой билеп тұрғасын
Қарайсың, қазақта бір Абай,
бір Қасым.
Бір ұлы кәрілік бар шығар ағзамда?
Қартаймас күш бар ма,
Мұқанда, Мағжанда?
Поэзия береді көңілдің сұлбасын!
Жан іздеп, ойлары ойына шақ келер
Сөз болып, жыр тастар.
Жаксылар бір-бірін «Ағалап», «Әпкелер».
Жаксы ақындар – құрдастар!

2018

* * *

Гүлдерді өсірген,
Бұлттарды көшірген.
Жұлдызды құлатқан,
Аспанды жылатқан.
Жанартау от шашып,
Аралар топтасып.
Жылқылар ентелеп,
Жел айдап, желкелеп.
Ғаламшар жарқырап,
Арыстан арқырап.
Тотықұс боянып,
Күнбағыс оянып.
Шыбыққа бүр шығып,
Айналған тіршілік.
Төбеттер үргендей,
Бірдеңе білгендей.
Таулар да жаңғырып,
Бір үнсіз заңдылық.
Бұл – үнсіз заңдылық!
Өлеңді жаздырған,
Балаша мәз қылған,
Жүректі сендірер,
Айтуға болмайтын,
Ақылға қонбайтын,
Шабыт – сол, мен білер.
Бір тылсым белгілер.

2020

Реверанс

Күн жылы.
Күткенмін жаңбырды.
Тылсым мен үнсіздік ұнайды анык.
Сол күні жылы кеш таң қылды,
Вальс билеп, ұшқын қар шыр айналып.

Жылтырындай алмаздың.
Пейілдей көрінген маған аппақ.
Бекзадалар балындай маңғаз тым,
Алматының ақ қары жапалақтап.

Жылт етті сыпайы иіліп.
Төбіреніс тамыры солқылдады.
Жүрекпен ұстайтын жиілік –
«Моп амі» толқындары.

2021

Өзімнен кеткендерден,
Менің табиғатымды түсінуге
Ойлары жеткен жерден,
Ұзамай алыстадым.
Орнын сол жандардың толтыратын
Ешкіммен таныспадым.
Сырымды сатқанменен,
Мың айып таққанменен,
Мен жалпы адамдарға,
Бұралаң қадамдарға,
Қарсылық білдірмедім.
Жағалап «жақсыларды»,
Өмірді күлдірмедім.
Мұныма мән бере ме?
Өшім жоқ.
Күліп келем.
Ешкімді әлденеге,
Емеспін үгіттеген.
Сырымды ұғып келген,
Жан болса дұшпаныма жығып берген.
Не дейін, айналайын.
Түнерем, ал ішімнен
Өлеңмен жайқалайын.
Жүрегім ауырса да,
Арзанмен емдемеуге,
Шақырып, күйіп-пісіп,
«Мен жаққа кел» демеуге,
Жетеді парасатым,
Өзіме жарасатын.
Өкініп қалғандарға,

Қолымды сермемеуге,
Жұлқылап тергемеуге,
Жетеді күшім менің.
Әзірге осы ғана,
Ішімнен түсінгенім.
Өлеңді жетектедім.
Жүрегімнің айтқанын екі етпедім.
Сезімді сәтсіз түскен суреті үшін,
Арланып, кекетпедім.
Бойыма жалғанады –
Болмысым талғағаны:
Көңілім жұрттан бұрын,
Өзімнен қалмағаны.
Сезім.
Сыр.
Діттегенмен,
Жабығып біткен ем мен.
Көңілім қалмай жүр-ау,
Ештеңе күтпегеннен.
Алайда,
Бірақ...
Бірақ...
Неге екен?
Сұрақ...
Сұрақ...
Ақыры қуанар ед(і),
Жүрегім жылап-жылап.
Келші...

Көз жасыммен,
Күлкімменен.
Іркілмеген, түртілмеген.
Өлең ағып бара жатыр
жүрегімнен бүлкілдеген.

Мен де жылап,
Мен де құлап.
Зандылғын өмірдің меңгеріп ап.

Көңілді аяп үлпілдеген,
Қара тастан «кірбің» деген.
Қасқырдай сақ өз-өзімді,
Бақылаймын бұл күнде мен.

* * *

Сергелден сезім...
Жүрегім менің жай таппай.
Өмір сүріпті,
Өмір сүріпті байқатпай.
Алқынып жүрген арпалысымның ішінде,
Түңіліп тынған талпынысымда, түсімде.
Өзім жасаған әрі не кері қадамда,
Мендегі аңқау пендеде, қағылез адамда.
Жылдар табатын ажарым жапқан әжімдей,
Шындығы көп саликалы бір әзілдей.
Жанын берсе де, ешкімге еш кез сатпаған,
Қарақат көздің қарашығындай сақтаған.
Ешқашан жерде жатпаған,
Сақтардың көне тәжіндей.
Тең келмес оған
Күміс те,
Алтын да!
Ол жайлы түсінік жоқ па деп қаламын,
кейде осы халқымда.
Бойыма емес, ойыма әкеліп тағылған –
Маржандар, жауһарлар,
Жарқылда!

2018

Өзіңнің жалғыздығыңды тауып ал.
Ол, сен ғашық болғанда безіп кетпесін деп,
Жүрегіңнің саңылауларын жауып ал.

Жабырқасаң да, жасыма.
Жалғыздығыңды еркелетпе, бірақ асыра.
Сүйсең, біреудің жалғыздығына тиіспей,
Өзіңнің жалғыздығыңды қой қасына.

Сезімнің шашылған жапырақтарын
Бір жерге үйіп көр.
Сосын, өзіңнің жалғыздығыңды
белінен ұстап сүйіп көр.

Енесіне ентелеген еліктің лағына еліктеп,
Мейірімді, қамқор жалғыздығыңа еніп кет.

Көзіңнен жас парлатуына шақ қалсын,
Сенің кәдімгі, нағыз қалпыңды ақтарсын.

Жауһарлар тағып, Эверестке де өрмеле!
Жүректен қуып жіберген жалғыздық –
Қыр соңыңнан қалмайды,
Жымындап тұрар,
Шықсаң да шынға, төрге де.

Жалғыздығыңнан безбегін,
Көріңе түсер өзінмен өзге кім?
Өмірдің алданба қошына,
Өлім –
сен танитын әлде танымайтын жалғыздық.
Сен одан шошыма.

Жалғыздығыңа өлгенге дейін кел.
Оған өзіннен шошымайтындай бейімдел.

Ақындар – түрлі түсті қаламдар.
Бос сөйлейді екен,
Жалғыздығы жоқ адамдар.

2021

Катарсис

«Бәрі де жүзеге асардай
болғанмен камығып тұрмын.
Қалам ба мұңын баса алмай» - деді арман.

«Үзілген жерімнен жалғанбай,
Уақытты созып тұрмын
Ештеңеге алданбай» - деді үміт.

«Не болғанын, не болатынын ұққандай
жай ғана қарап тұрмын,
өзімді құтқармай» - деді жүрек.

* * *

Мен үшін...
Әлемде мына,
Әуенде мына,
Өлеңде мына –
Мән қалса...

Тұтанып...
Манаурай алмай,
Алаулай алмай,
Шам жанса...

Қарбалас
Қауым ішінен,
Дауыл ішінен,
Жүрегің соны аңғарса...
Жүрегің соны аңғарса...

Аңғармаса да,
Өзіме қымбат.
Сөзіме сымбат,
Құбылыс.
Жаксы ғой,
Болмасқа көніп,
Сенімім сөніп,
Өзімде өліп
Қалғанша.

Расымен...
Өлеңде мына,
Әуенде мына,

Барокко болмыс

Әлемде мына –
Мән қалса!
Дегенмен,
Көңілің соны
Аңғарса!
Теңізден терең,
Аспаннан биік шығар, ә?
Жүрегім соған,
Жүрегім соған таң қалса!

2020

Барокко болмыс

Биіктікті көздесе,
Жігері жоқ, мүлде еркі.
Заман келді өзгеше,
Адам келді біркелкі.

Құлап барам тереңге,
Болмашыны аңсамай.
Күлкілі боп кереңге,
Жаңғырады жансарай.

Көнбейді барокко болмыс:
«Терезе
сыртындағы бар жалғанның,
Ереже
заңдарын тым кеш аңғардым...»
Алтын сөз,
Күміс көмеймен мұнара
салғанмын.

Бірдеңе
кері тартады халықты,
Кімге не?
Іздейді атақ-даңқты.
Өзіңнен шығуың неге,
Өзгеше қауіпті?

Бірін-бірі даттауға
Сарп етеді уақытын.
Өзін-өзі ақтауда
Тәрк етеді бақытын.

Барокко болмыс

Ұшу керек, құлау да,
Дұрыс өмір сүруге.
Үрей жетер жылауға,
Сана керек күлуге.
Сөйлейді барокко болмыс...

Жүру үшін елеп досы,
Болмысынан бөліну.
Жалпы адамға керек пе осы?
Бақытты боп көріну.

2020

Сырқатқа дәрі болдың.
Антиквариаттан хабары жоқ,
Дизайнның сәні болдың.
Тәуекел қылмадың көп,
Әулеттің ары болдың.
Құдайы,
Уағызы,
Аңызы,
Ұдайы
Феодалдық мәтіннің әні болдың.
Шырқадың,
Биледің.
Ызаң келетін кісіге –
Қабағыңды да түймедің.
Не сүйгенінді сүймедің.
Сыраның балы болдың,
Жүйенің қаны болдың.
Ортаның,
Идеяның,
Манипуляцияның,
Өзіңнен өзгенің жаны болдың.
Өлеңнің панасы бар,
Ойым жоқ жасыратын.
Кітаптар – жан сақтайтын,
Табыттар ашылатын.

2019

Ағалардың монологы

Көзімді ашқысы келетіндей уақыт менің...
Қуыршақ болуды да бақыт дедім.
Ділімді, тілімді өзім таптадым да,
Асыр салып келемін батпағымда.

Көзімді ашқысы келетіндей кезең менің.
Халықтың көз жасындай өзендерім.
Көп шындықты ұртымда сақтап келем,
Үй тұрғызып алайын батпақпенен.

Көзімді ашқысы келетіндей жастар мына,
Көрсете салатұғын астарды да.
«Таза көңіл, көңілдің лайына кеп,
Не деп тұрсың?
Күйдірмей жайыңа кет!»

2021

Мән бар деп ісімде.
Өзімді өзім жауапқа тартуым үшін де.
Іштегі шынайы сұраққа қашанғы,
Жауап беремін жасанды?

Әуелі,
Бұл өмір сынақ па?
Басқаша сұрақ бар дәл осы сұраққа.
Өмірге келгеннен адамды сынай ма?
Немесе,
Нәресте бірдеңе білгеннен жылай ма?

Жок!
Тәж киіп жарқылда!
Лай жұқтыр балаққа.
Өмірдің мәнісі –
өмірлік сабақта.

Бір бақыт күтеміз тағатсыз.
Айтпақшы,
Шын сынақ бола ма сабақсыз?

Мөлшерсіз жақсылық қадірсіз қалады.
Мейірім – гүл болса,
Астарлы ой – сабағы.
Пейілдер құйғандай гүлге су,
Махаббат – ғаламмен тілдесу.

Жомарттан, сараңнан бір көмек сұрамай,
Оңаша отырып жыламай.

Баскалар жүргенде шат күліп,
Өзінді құздан лақтырып.
Ешкімді естімей,
Ешкімге қарамай.
«Ол не?» деп,
«Бұл не?» деп үштегі баладай.
Қолыңа шамшырақ алып ап,
Әлемді өзіңше бақылап.
Тынымсыз талғампаз таныммен,
Сөз өтіп кететін жұп-жұқа жаныңмен.
Тамшы боп тамбаған жасыңмен,
Эверест ойлармен,
Торғайдай басыңмен.
Миллион-миллион жайттан,
Нәр алмай санаңды байытқан.
Іздемей, көрмей, таныспай,
Шекіспей, табыспай.
Жақсыға ермей, жарыспай.
Зергердің ісіндей
болуды түсінбей.
Сынақтан өтемін дегендер –
шамасы гений, кемеңгер!
Менің де сөздерім кейде артық, кейде кем.
Сонда да айтайын бір шындық:
Иманға татиды дей ме екен,
Жасанды тәрбие, діншілдік?

2018

Көрдім мен...
Құздағы тасқа ілініп,
Барыстың құламағанын.
Адамның
Жүрсе де жығылып, сүрініп,
Жәрдем сұрамағанын.
Баласының
«Әпер» деп жыламағанын.
Жаратып киіп, таққанын ұнамағанын.
Тірлікке жеккен көңілін,
Ешкіммен жарастырмағанын.
Меншігім-ау деп өмірін қарастырмағанын.
Қайтер екен деп құдайы,
Бал аштырмағанын.
Артықша туған болса да,
бақ таластырмағанын.
Үй күшігінің
Боранда жаурамағанын,
Жем-құсын ауламағанын.
Халықтың көңілін,
Ісімен баурамағанын.
Солам деп жүріп солмағандығын,
Гүлдердің нәзік болмағандығын.
Пайда көрмесе, иіліп майыспағанын.
Елге күн туса,
Қабырғасы қайыспағанын.
Көнуді қаламайтынын айтуға
Жарамайтынын.
Бұл күнде...

Бабадан қалған даламда,
Мансапты қызық көргенін.
Атағын айтып тізіп бергенін.
Қазына сыбағаларын –
Халыққа мүжіп бергенін,
Көрдім мен.

2018

* * *

Көңілің тынса,
Сеніміңді өзіңе жұмса.

Кезеңіңді
уақытты ойламай күт.
Сосын
сорақылардың мысын шайнамай жүт.
Өзіңді жеңу арқылы ойынды ұт.
Сөйтіп өзгені емес, өзіңді үлгі тұт.
Сағат тілін өз ширегінде күт.
Жібектен жейден,
Көйлегің шыт.
Арқанда борыш,
Басыңда құт.

Өзіңе жұмсау үшін уақытты бөл.
Мейірлен, күлімсіре,
Бақытты бол.

2020

Салтанат Қайырбек

*«Қып-қызыл ақша» дейді ғой қазақтар...
Ақша билеген, өнер де, ар да соның құрбаны
болған заманда өмірде сәбидей аңғал, өнерге
адал, қызғалдақтай жүректер бар.
Туындыларынан табиғи тазалықты сезесің.
Оларды жұрт әспеттемек түгілі елемей қойса
да, олар биік, асқақ.*

Қып-қызыл әлемді боямақ,
Қып-қызыл жүректің түсімен.
Себебі, өмірді басқаша аялап,
Басқаша үн қосады ішінен.
Ғаламға кеңдікті айтады,
Маржанға ұқтырып тереңді.
Іңкәрлік – көз жетпес байтағы,
Үнімен оятпақ керенді.
Жыр екен көңілдің мәруасы,
Өзіне сенбейді деймісің?
Басқада жоқ оның шаруасы,
Мың бояу ұқсасын мейлі шын.
Градиент ішінде қызылды,
Тырсылдар ішінде дүрсілді,
Сіз үлгі тұтпайтын, біз үлгі,
Байқаса осы жұрт бір шынды.
Таныса, дәл соны елесе,
Біреулер еліктеп болса егіз.
Реңінен,
Өңінен,
Немесе,
Сол жанды көрсеңіз,
Көрсеңіз.

Қарқаралы...
Неліктен сүйеді осы тар қаланы?
Қадірлейтін шығар-ау, тауын, тасын.
Бір қасиет қалғасын қауымда шын.
Биіктікке едім ғой құмар бала,
Тау талабым тұр әне, мұнарлана.
Табиғатты тарту қып өсем деймін,
Сокпақ көңіл әне тұр көшендейін...
Еш адамның жұғыспай санатына,
жан сақтауға ас ішем ара-тұра.
Іспетті менің мына асқазаным,
дәл сенің тас базарың.
Көзімді ұққан кісілер көп болатын,
Сенімімнен, сезімнен жоқ қылатын.
Іздеп-іздеп табамын қайдан көбін?
Бар ма екен менің де бір Шайтанкөлім?

2018

Мен күлгім келеді,
Тапқандай шешімін
Күрделі жұмбақтың.
Асыр сап ілесіп,
Қаркынды ырғақтың
Ішінде.

Көңілді бұлжытпай жазатын,
Өлеңнің, әуеннің ләззатын,
Жүрекпен көретін
суретке, мүсінге
Ұқсатып,
сезімді келеді қашағым.
Маржандар іздегім келеді,
Гауһарлар жасағым.

Дәл солай күлгім келеді,
Түсінбейді көп адам
бұл күнде мені.
Соған тек,
күлкім келеді...

2019

* * *

*Таудың басына шығуға болады.
Бірақ, оның ішінде не жатқанын
таулар ғана біледі.*

Бірқалыпты бүгіннің бөктерінен,
Өткенге өрмеледім.
Өлеңге,
Әуенге,
Күдіретке
Жол беремін.
Сыз өтпеген,
жып-жылы жүрегімді
шақырып ізетпенен.
Мен,
Қасқайса қамал,
Қараша құйын едім.
Қоңыр жел болып толғанып,
Қайындай иілемін.
Көңіліңнің
Керек дерсің күйі кімге?
Таулар – тау болып сырласар,
Өзінің биігінде.
Раушанның сабағы,
тікені – қанжары.
Өмірдің сабағы:
Менің де жанымның
тікенек жан-жағы.
Сүйетін тылсымды,
Сол раушан гүл сынды,
Күн ғана аңсары...

Салтанат Қайырбек

Кейде, саған жасалған айла-сұмдықты түсінбейтін, білмейтін адам құсап көзіңді жыпылықтатып, эмоцияңды білдірмей отырып қаласың. Себебі, ол ойынды ойнап кетуге актерлігің жетпейді, ал қарсылық білдіруге табиғатың жібермей қалады.

Бұлдырап өтеді ап-анық амалдар,
Жүрекпен сенемін жанға қай?
Санасу білмейтін саңырау санам бар,
Болыссам болысам, таңдамай.

Өрескел, кетсе де сәл ағат.
Өзіме жұбаныш жасадым.
Жарасын жанымның қолыммен жамап ап,
Қолыммен тігісін басамын.

Үгіттеп айтылды мардымсыз әңгіме.
Ерік бермедім езуге.
Жалпыға ұқсатып,
Жасық қып тастайды жанды не?
Білуге бола ма?
Сезуге...

2018

* * *

Ақ көйлек, әлде ақ жейде?
Сағушы «киіп көр» дей ме?
Мен осы, галстук түгілі,
Сауыт кигім келеді кейде.
Қайыспай жөн айтып топқа,
Жақсыны шығарса жоққа.
Төтеп беретін сөзге,
Қалқаным болса оққа.
Бұзатын надандық құлпын,
Сүйетін тілін, ұлтын.
Қайратым болса ғой жойқын,
Әйтпесе, жыртың-жыртың...
Халықпен немесе отпен,
Ойнаса айласы өктем.
Сенікі жөн болса дағы,
Жөн емес тартысу көппен.
Арманым даладай бейне,
Ырымдап қоямын кейде.
Әзір тек жыр ғана жазам,
Киіп ап ақ сауыт жейде.

2018

Сылдырлар, сынғырлар үдеді.
Бір дауыс шығады, біледі,
Бұл өмір ақырын бастаған әншінің
Шыңғырып тұрғанын жүрегі.
Біледі.
Талғам – тау.
Көкірек бірақ өр емес.
Айналма соқпақтар –
қырсықтау адамға жол емес.
Құрандай әуелеп айтамын бір әнді,
Бір өзім.
Хор емес.
Жаныңда қалмайды ешбірі.
Өстиді.
Ақылым өзімді өнерге кеш қиды.
Өмірде хорды құлақтар тындайды,
Солоны жүректер естиді.

2018

* * *

Жүрегім тыныш па?
Тағдыр да,
Гүл де, қылыш та.
Көңілім қапыда қалсаң да,
Өлеңнің галстугын дұрыста.
Поэзия!
Жартырең кезең тұр.
Қағазда жаным бар, сезем бір.
Қайтейін?
Қаласаң,
Өмірді...
Оригамилап безендір,
Бәрібір қағазға қонасың!

* * *

Көз жасым шықпай сауыт мінезден,
кұзырдан.
Қайта тұрғызып қамалды ішкі бұзылған.
Ентелеп тұрдым,
Ентелеп тұрдым арманға,
«Қайсар болам» деп,
кем түспейтұғын жүз ұлдан.
Қолым тілінді.
Бойымның қызғалдақтарын
Ақтара салды...
Ақтара салды...
қызыл қан.

Өзінді кейде жүргеніңменен түсінбей.
Иілгеніңнің алдында жаның кішірмей,
Қалып қойсаң да,
Қалып қойсаң да тыскары,
Көңілің бүтін.
Еңсенді асқақ түсірмей.
Келешек іздеп ұстанымыңнан, ісіңнен.
Өзгемен тату, жауласа бастап ішіңмен,
Адамдығыңды таптап өтесің аямай,
Өзінді жаным түсінген осы, түсінген.
Тәтті шак кейде тәңірдің ұлы ісіндей.
Ысырап – тартыс,
ұмтылыс және күшің кей.
Биіктік жайлы біле білгенмін ақырын,
Ештеңені де түсінбей.

2018

* * *

Ешкімнен ештеңе күтпе.
Пейілінді қағазға жаз да, бүкте.
Өзіңнің бала-жүрегінді уат,
Гүл-көңілінді түпте.
Сөзіңе қой-дағы үтір,
Бір сәтке кідір.
Ешкімге ештеңе деме.
Қарапайымдылығыңды
қарт адамға теңе.
Аңғалдығының арқасынан қағып,
Қолтығынан деме.

2021

Жігітке тән қасиеттер бар дейді.
Олар өктем.
«Намыс» дейді, «ар» дейді.
«Жігіттік сөз» күзіретті,
Һәм бірі сөйлесе де әр қилы.

Еңірейді аңсап ұрпақ, тұяқты.
Қызға қамап қойды бірақ ұятты.
Ар-намысты сөз қылардың алдында,
Ұят жайлы айту керек сияқты.

Іздегендей инедей ар қияқтан,
Жұрттың нала жасын көрдім жиі аққан.
Өлімнен рас күшті болса, ешкімді
Көрген жоқпын мерт болғанын ұяттан.

Рай талғайтын, шақ талғайтын дауыстар.
Оған да жақ, бұған да жақ хаостар.
«Ар» дегенің арқырап тұр жаңғырып,
Ақтуалды науқанқұмар «намыстар».

Дәруіш ой қаңғы мейлі, самғап ұш.
Селқос тірлік, жалған мақтан, жалған іс:
Белден төмен ұят пен
Қиялдағы ар-намыс...

Әйел біткен сән іздесе жанаша:
Ұйпа-тұйпа тар танымын тараса,
Қитұрқы көп тірліктердің ішінде,
«Намысы бар» дейтін сөзге жараса.

Айтып алып көңіл алаң, іш - үміт,
Қоғам ісін сақ қарқынмен ұшырып.
Өзгертін сияқты боп тұрады,
Өскен кезде ұят жайлы түсінік.

2019

Өзімді қалай алдасам екен?
Жалдасам ба екен қу тірлік дейтін айдынды?
Іңкәрлігі жоқ безендірсем бе жай күнді?
Аламын десем құны бес тиын атақ, ат,
Көміліп қалып әділет, шапқат, махаббат.

Түссем бе екен шам алып ғылым соңына,
(Қазекем бірақ оңдырмайды ғой оны да)
Жөн өлең жазып, шырқасам ба екен дұрыс ән,
Құрысам құрсын, құриын солай, құрысам!

Өзімді қалай алдасам екен?
Жармаса ма екен алданышымды көп көріп,
Білмейді-ау бұлар кетерін бәрі жоқ болып.
Болса да ұлы, болса да кіші таңдауың,
Ұнамас жұртқа өзінді-өзің алдауың.

Таланттар трагедиясы

Көппен жүрген, ойнаған отпенен де.
Жауһарларды жазатын көктегенде.
Жай күндері ешкімге болыспайды,
Ақиқатты айтады жоқ дегенде.

Тістенеді тілінде кегі жатып.
Көрсеқызар фальшты деді «жақұт».
«Көре алмайды» демендер,
Талант онда,
Есалаңдау күледі шегі қатып.

Сана...

Сана...

Болады қайтіп азат?

Табатын ақиқатты айтып азап.

Жаксы-жаксы ұстаздар – пантомима,

Жаксы-жаксы акындар – сайқымазақ.

Бұлар да айтпайды енді келе-келе,
Ақиқатты мінбеде, мерекеде.

2020

* * *

Қарсылықты алданыш басады ептеп.
Көппен емес, көңілім тасада өтпек.
Өлеңіңді ұғады-ау дегендерің,
Өміріңе ентелер баса көктеп.

Шаттығымда болса егер шынында мән,
Қымбат болмас еді ғой тыным маған.
Өлең деген – тамырым солқылдаған,
Өлең сірә, бозторғай – шырылдаған.

* * *

Маған деген сезім емес,
Маған деген от та емес.
Нәр алмайтын көзімнен еш,
Жүрегіме беттемес.

Сұқтанады, үйретеді.
Шықпасын деп шектен еш.
Мені неге күйретеді?
Жұрт айтатын көп кеңес.

2020

* * *

Өмірді
Келтіріп әлде,
Түсіріп қалыпқа.
Жағуың үшін жақынға,
Ұнауың үшін халыққа.
Аша бермейсің аңғал көңілді ақтарып,
Шаша бермейсің
жауһарларыңды мақтанып.
Солайша,
Көңілден бояу, түс кетті.
Ал сезім – тәттіні «тәтті» дер,
Дәм сезу рецепторларым іспетті.
Ішкі дауысты,
Өзіндік үнді елемей,
Елжіремеуді құп қылсақ.
Жүрек-ау, кәдімгі болғың келе ме ей?
Қайтейін, өлең – жұтқыншақ.
Жоқ оның «әттеңі», «бекері».
Тулады неге бүгін іш?
Жаныма сіңіп кетеді –
Өлеңнен өткен құбылыс.

2020

Қасиет бар-ау, көздің жасында.
Айта кетейін сөздің басында:
Нәсер мұнымды жария қылмай,
Бүркеніп ойды төздім расында.

Пейілдер көзге көрінбес оңай,
Кинода да осы, өмірде солай.
Болмайтын затқа жылай салатын,
Жабырқағанда көңіл босамай.

Қасиет бар-ау, көздің жасында.
Айтып өттім ғой, сөздің басында:
Ағзамыз жасын төкпей ме біліп,
Аяламасын, жазғырмасын да.
Қасиет бар-ау, көздің жасында.

2018

* * *

Ақ қанат өлең маған қонған екен.
Қайың емес, гүл емес, орман екем.

Адамдардың ой шыңын сүймегені –
Қар барысы сияқты сирегені.

Көрсем де көп үміттің солғанын да.
Өлең еркін ұшсын деп орманында.

Көңілімді нәп-нәзік – бақбақ деген,
Тіршіліктің көзіндей сақтап келем.

2021

* * *

Ұшкындайды өлең аздап.
Сезімім лауламай, маздап.
Тарихқа айнала жаздап,
Басыла қоям, джазздап.

Көңіл суымай, сыздап.
Тондырды ойлар мұздап.
Өмірім – импровизация,
Жүрегім блюзздап.

* * *

Қаяу түседі көңілге.
Қалмаса дәрменім.
Қол ұшын созар ма әлдекім?
Өлеңде?
Өмірде?
Арқауы бақыттың дәл неде?
Білмеймін.
Жанымнан жарқ етіп тынады,
Немесе бақытты қылады
Әлдене.

2018

* * *

Мұндарым құнды маған.
Жанымды жанжалға сап жәудіреткен,
Бұлыңғыр күндерім ғой бұлдыраған.
Құлдырауға қалса да сәл-ақ қадам,
Ешқашан да жерге қаратпаған.
Ешқашан да жерге қаратпаған!
Мұндарым құнды маған!
Кейбір шаттық өзімді кеміреді,
Болмашыға жан неге семіреді?

2018

* * *

Дөрекі,
Жабайы ойларды
Кірпияз көңліне ұққызу.
Ал, жүрегіне нәрсіз сөздерді жұтқызу.
Тура емес-ау, тура емес-ау,
кей-кезде
Болғанмен жолдар түп-түзу.

Көңіл – мұнара.
Токтап қалғандай құрылыс.
Ақкудай еңсем канатың қақшы, тіріл, ұш!
Шеңберден шығып қалады дейді өнер де,
Өтіп кеткенде бұрылыс.

* * *

Көз жасыңа күлген бейне –
Жабырқасаң налымас.
Жаныңа дос гүлденгенде,
Жығылғанда жаны қас.
Өмірдегі қадамдарға,
Тиянақты бол сертке.
Аямайтын адамдарға,
Көз жасыңды көрсетпе.
Бикештерде қару бөлек:
Гүл, сыйлық, һәм баспана.
Еркелікпен таму керек,
Өзін ақтар жас қана.

* * *

Ойларымды қорғаштап өскен менің,
Басқа шауып мұңым не, төске өрледім?!
Олар...
Олар шықпайды өздерінен,
Достан жақын, жақыннан дос көрмедім.
Саясы жоқ адамдар қурай құрлы,
Жалығып кеттім күтіп бір айбынды.
Түсім суық, көңілім суымады,
Жүрегім былай қылды:
Сезімдегі әбестік, басқа да мін.
Бөгет емес,
Шырқайды асқақ әнін.
«Сезім» деген өзім ғой,
Сөзім – өлең,
Тіршіліктің іздемес басқа амалын.

2020

Омонимдер

Арманымды айқындап мың,
Тасқын болып тасығам.
Мың құлатып құздан өзім,
Құзға өзім тасығам.
Еркелесем ентелеп кеп,
Мойынына асылам.
Көзім жасы жасырын ғой,
Қайда барып асылам?
Жан екенмін өлең жайлы,
Ой кетпеген басынан.
Өз-өзіме бетбұрысты
Жасар едім басынан...
Мейірімді аңдып күттім,
Қабағынан, қасынан.
Өлеңі жоқ мені көрді,
Ол өзінің қасынан.
Ішім тулап тасығанмен,
Сыртым неткен салмақты.
Артып келем көңіліме,
Өлеңдегі салмақты.

2019

* * *

Мен қуансам,
болмашыға қуанып.
Уылжыған қайран көңіл
Нәрестедей уанып.
Жансарайым
Жаңғырғанда шарқ ұрып,
Жарық жұлдыз
Жүрегіме тартылып.
Шаттансам да,
Алдамшыға шаттанып...
Жатса дағы,
Қайран көңіл тапталып.
Сенім – сараң,
Мен дегенде мәрт үміт.
Аңқылдатып,
Өлеңіме артылып.
Мен қуансам,
Мен қуансам ішімнен...
Тау талғамым –
Бір-ақ сәтте кішірген.
Жылт еткенге
Бүлк етпестен тұрады іш.
Көңілімді көтеруі оп-оңай
Ең бақытты қуаныш.

2020

Өлең, өмір бәрінен
Шаршап тұрған сияқты.
Мен сияқты жандардан
Алшақ тұрған сияқты.
Көрсеқызар дүлділдер –
Кішірмейтін сияқты.
Өлеңімді ешбірі,
Түсінбейтін сияқты.
Талғамдарын, танымын,
Шайып кеткен сияқты.
Дәулеттілер сиқырмен
Байып кеткен сияқты.
Тартыспауға өлеңім
Көніп кеткен сияқты.
Көңілімде бұл өмір,
Болып кеткен сияқты.
Көз алдымда бір қызық,
Жұмбақ тұрған сияқты.
Кеңістікке қол созып,
Ымдап тұрған сияқты.
Тілегіме телміріп,
Қарап тұрған сияқты.
Қара өлеңді бұрымдай,
Тарап тұрған сияқты.
Мендік үнсіз сезімді,
Шындап тұрған сияқты.
Жүрегімді сол күйі,
Тыңдап тұрған сияқты.

* * *

Мен
Шаршадым-ау деймін...
Межеме жетпей тынудан.
Жел тұрса шашылып қалатын –
Өзімді құрудан.
Кетпедім өзім,
Кететін жаққа бас ауған.
Үмітім өлмей шабан тірліктен, асаудан.
Үйдің сыртында көмір үйілген көңілден,
Басқалар үшін ақ зәулім сарай жасаудан.
Шаршадым сірә,
Жасқанып жүріп жасудан.
Қорқып қалыппын өз-өзімдегі ашудан.
Жаз көңіліме жауатын бұршак өлеңді
Жүрекке салып тасудан.
Мен,
Шаршадым-ау деймін...

2018

Өмір өзгермейді.
Бақыт – көзделмейді.
Бұлыңғыр нысанасы.
Қарындас жүрегіңнің,
Саналы ой – үш ағасы.
Шаттық та алабөтен,
Жат болып қалады екен.

Іркілген сөздеріммен,
Түртілген ойларыммен,
Алысып әлсіредім.
Жанардан сырғанаған
періште – «тамшы» дедім.
Іркілген сөздеріммен,
Түртілген ойларыммен,
Алысып жарысуды
Сонда да қоймадым мен.

2018

Қарағанды

Жарк-жүрк еткен лэд жарықтай расында.
Еңселі тым, тәж тұрғандай басында.
Эдисонның сығырайған шамындай,
Астана мен Алматының қасында.
Қарағанды!
Көмір!
Менде дәптерлер.
Ырысыңды, әр ісімді хақ тергер.
Қара өлеңді қазып жатыр қойнымнан –
Қарапайым шахтерлер.
Басқа қала берер екен құт қандай?
Бәйтеректе жүре алмадым сұқтанбай.
Әр қалада қазағымның көңілі –
Қарағанды шахтысынан шыққандай.
Ойлар өлді, ойлар өлді басымда.
Қарағандым, ұяңсың ғой расында.
Ақындардың сығырайған жырындай,
«Бұлбұлдар» мен «дүлділдердің» қасында.

2019

Сак қасқырдай ұрланып,
Ой келеді басыма.
Себеп болып сезімге,
Көздің сараң жасына.

Кейде бірақ, түнілем.
Даңғырлаған үнінен.
Болмысымды тонайды,
Шыңырауы түбінен.

Өзге көңіл суыса,
Ақ ойларым тоңды шын.
Білетіндей тек қана,
Жүрегінді сол кісің.
Неге адам іздейді,
Өз - өзінің болмысын?

2018

Денис Тенге

Көпке налыма!
Төзбейтін.
Тоймайтын.
Алдайтын.
Құмбайкөлдi айналып,
Көбейтұзды жалдайтын.
Мәнерлеп сырғанау түгілі,
Мәнерлеп оқи алмайтын.
Қарамай ел-жер, қонысқа,
Қарамай кейде борышқа.
Ән салғым келеді түрікше,
Жыр жазғым келеді орысша...
Жұлдызды жарық қылса, түн.
Хақым жоқ елге ұрсатын.
Талайлар өлер сүре алмай,
Денистің кешкен бір сәтін.
Сілкіктіп тастап сананы,
Қалтыратып қаланы,
Денис-ау, жаның тірі өлді.
Менікі жұтап барады,
Жұрттыкі жұтап барады..

2018

2021

(өңделген)

Танымын орнынан қозғамас,
Пайдаталас, сөзталас.
Біркелкі өмірді сүремін,
Өзгеріп көзқарас.
Шарықтай берсең қия көп.
Қиял дәптерде сия боп.
Өмір – жан үшін күрескен,
Құдаймен диалог.
Көздерім көрген,
Өздерің білген бұл былық.
Мені де қойшы,
Баланың сағын сындырып...
Қай жаққа барып көшеді?
Адамдардағы құндылық.

2018

* * *

Боркемік,
беймаза болжамдар.
Көрікті ойымды кім жалғар?
Әсемпаз адамға алмалы қаланың
кәдімгі көшесі – гүлзарлар.
Сүйсіну – өнерге тән шығар?
Көңілдің гүліне зар шығар?
Әйтпесе, қамалған ақынға
зәулімдер – төртбұрыш,
Алматы көшесі – шаршылар.

* * *

Ұлы жеңісті
жеңіске қатысы жоқтар тойлайды...
Абайдың релін екiнiң бiрi де сомдайды.
Үнi жоқтар «дауыс бередi», сайлайды.
Сана – ойлана сөйлеп,
Сандырақ – сайрайды.

Ғашықтар күні – жүрек арқылы ымдасу.
Ғашықтар күні – сағынып іштей сырласу.
Ғашықтың тілі – тілсіз тіл еді от сынды.
Мейрамның оған қатысы еш кез жоқ сынды.

2020

Өлең,
сенің үніңді өшірмек болғандарды
кешіре сал.
Менің нәзік жанды екенімді есіме сал.
Таңдаулы сөз татып таңдайыма,
Мәнділігі жазылсын маңдайыма.

Өлең,
Сыр айтқанда бәз біреу ашыла сәл,
Үнсіз қалсам, мөлт етіп жазыла сал.

Өлең,
Өзіңнің жай ғана өлең екеніңді
түсіне сал.
Тәкаппар сезімдерге кішіре сал.

Өлең,
Қалды-ау деп бір мен үшін басы
мұңға,
Сен менен жасырынба.

Өмір үшін сүйдім де, тасыдым да,
Саған ғана керекпін, асылында.
Өлең!

2021

* * *

Ән салуға,
Тамылжуға,
Тамсануға
Күш керек.
Әуенге,
Өлеңге жан салуға.
Ал менің...
Ал менің...
Ән түгіл өзімді,
Мұңымды,
Сезімді
Батырып айтуға,
Жетпейді дәрменім.
Себебін,
Салдарын ойлап әрненің.
Тынымды,
Үнімді
Көңілден алған кім ұрлап!
Шыныңды,
Шынымды.
Құмырсқа ойлар
Қыбырлап,
Негізі бәрін біледі!
Негізі бәрін біледі...
Өз-өздерімен сыбырлап.

2021

Махаббат – біз ойлағандай нәзік емес.
Махаббат – ақ емес, қара емес.
Махаббат – адамның палитрасы, ішкі.
Махаббат – қабырғаны қайыстырардай күшті.
Махаббат – түнеріп төнердей сұсты.
Махаббат – тоңғанда киіп алатын
Жылы киімдер сияқты қысқы.

Махаббат – біз ойлағандай мықты емес.
Дауысы біз ойлағандай зор емес.
Махаббат сөйлесе алады үнсіз,
Махаббат – дінсіз, тілсіз.
Махаббат – есепке түссе құнсыз.
Махаббат – махаббат болғаны үшін мінсіз.
Махаббат – жүрегің сөйлесе алатын
Байланыс сияқты сымсыз.
Ол бастала алмайды ымсыз.
Махаббат асқақ бола алады дымсыз.

21.02.21

* * *

Бір сезім келеді сауатты.
Көңіліме, өміріме бәлкім, жауапты.
Мендегі мүдірмей оқитын мәтінді,
Тауыспай тағатты.
Бір сезім келеді, данышпан.
Әдеппен келіп табысқан.
Ғарыштан емес, жүректен.
Бақылап жүріп алыстан.

2019

Портъе

Бәрі де өзгеруде,
Бәрі де ауысуда.
Сен маған көмектеспедің,
Махаббатпен қауышуға.

Менің сәби көңіліме
Тәп-тәтті қосып уды.
Адамгершілігіме тастап кеттің,
Сезімді өшіруді.

Қарсы алып тұрды жүрек,
Иіліп, иілместен.
Сыпайы да сүйкімді –
Швейцардың күйін кешкен.

2021

Жылт етіп жадымда қалады-ау.
Бұл әуен – мен үшін даралау.
Дауысқа,
мейірім қылады кім жырға?
Осынша төзуге бола ма шынжырға?
Ұша алмау – өзінді аралау.
Мүмкін бе аспанға қарамау?
Еріксіз күлімдеу,
Төзімді тілімдеу.
Оңай ма білінбеу?

Ойыңмен оңаша күн кешу.
Орманда қалып қойғасын –
Жұлдызбен тілдесу.

Саршұнақ аяздар – мұздыкі,
Сардала атырап – күздікі.
Сарғалдақ әуендер аяулы –
Біздікі...
Біздікі...
Жүрек.

* * *

Бозторғай жүректің шырылы –
музыка болсыншы бір ұлы.
Өмірі жайында,
Адамның
даусының бояуы, дірілі.

Жүректер сияқты ымдасқан –
Тылсым да тартымды түнгі аспан.
Сыр бермес көңілді әндерден,
Дауысты еститін мұң басқан.

Тағдыры тартыста жықса да,
Еленіп шыңдарға шықса да.
Іздейді шынайы бір үнді,
Саңылауы бар түпсана.

Жақыннан көретін алысты,
Көгершін көңілім тағы ұшты.
Пейілі шуақ шығар деп,
Тындап тұрамын дауысты.

2020

Жаңа плейлист

Тыңдағанда әсерлі де ұнамды.
Тауып алдым ерекшелеу бір әнді.
«...Жол-жөнекей қалтаңдағын сақтауға,
Индрайвермен жанармайды ақтауға
Болады» деп Астана тас жолында.
Естіп алып байқап көрдім оны да.
Бара салып латте алдым.
Білем тек,
Жарытпаймын үнемдеп.
Екі ғашық жолаушыны мінгізіп,
Әңгімені естіп келем бір қызық.
Студент, я түлегі екен «Шабыттын»,
Иығымнан мен көз тастай қалыппын.
Жарқын жандар ыңылдайды, билейді.
Той әндерін, көрініп тұр сүймейді.
Менің әлгі сүйікті әнім басталды.
Ән туралы ой ортаға тасталды.
Автор, әнші жайында сөз, ән естіп.
Келе жаттым.
(айтып берсем әбестік...)
...Жол жүрерде таптаурынға таңырқап,
Шыққан едім жапа шегіп, жабырқап.
Көңіл тозып, қалам, дәптер, үй, хақым.
Елестеттім биіктіктің сипатын.
Үлгермедім құдайдан дым сұрап та,
Қарашы әне, дауа берді бірақ та:
Тұйықпын ғой,
Таныспаушы ем шақ қалып.
Автор жайлы айтты екеуі ақтарып.
«Бекер келдік, негізі бұл қалаға,

Студияда болар едік бағана...» - деді.
Ал мен ақын едім былай да,
Екі әнші актер болды құдайға!
Өнер, автор жайлы айтты жарысып,
Келе жаттым жүрегіммен дәрі ішіп.
Жұрт жыққанда
тылсымға кеп құлайды.
Содан бері аңғалдығым ұнайды.

2019

* * *

Жауын-шашынды,
Күркірегенді,
Жаркылды,
Сандуғаштардың сайраған әнін,
Саңқылды.
Күбір де күбір әңгімелерді әр түрлі,
Қарбалыстарды, қаркылды,
Тыңдағым келмейді.
Көңілімдегі...
Көңілімдегі бол көктем!
Тамшының үнін естуді үйрет
Мөлт еткен.
Жүрегім құсап,
Жүрегім құсап селт еткен,
Құстың қанатын сезуді үйрет,
Желп еткен.

2020

Өзгеше әлемім үшін жасқанбай.
Көңілде тұнды ой небір.
Өмірде расталмай.
Ал көздер неге айтып қояды барлығын,
Ештеңе басталмай?!

Бейдауа күй кештім.
Дос көрмей.
Жауды да жаусынбай.
Жүрегім икемсіз кейде тым,
Нотаға түспеген даусымдай.
Неге айтып болады барлығын –
Сезімдер таусылмай?!

2020

* * *

Мұнарадай сезімді құлатады біреулер.
Естелігін мүсіндеп, ұнатады біреулер.

Жәдігерді бәз біреу таптағысы келеді,
Нотр Дамды француздар сақтағысы келеді.

Әуен, өлең бәрі де – өміріңнің наз-үні.
Жүректегі мұнара – көңіліңнің қазығы.

Онсыз адам іңкәр сөз айта да алмас бір рет,
Жүректегі мұнара – қайталанбас құдірет.

Дәуірі өтіп кеткесін қайда барып тынады?
Еске түсіп, ескі әндей қайталанып тұрады.

Жүрек енді –
Тартыншак, тына қалар, мұндырақ.
Төзген сайын уақытқа,
Мұнаралар құндырақ.

2020

Әуен боп
ТҰНҒАН
ЕҢ әдемі
сезімнің
Батқанын
қап-қалың
МҰҢҒА.
МЕН
Көріп ем,
ТЫҢДАП ЕМ
ДАУЫСЫН.
көрмедім өзімді,
шағылды
көңілдің
ТАУЫ
ШЫН.
Қоғамнан емес,
өлеңнен қорғана бастадым,
Өзгеріп
АУЫСЫМ.
Бірақ та,
Күйгелек болмадым,
Тілекші болдым,
Қолдадым.
Бұл өмір сыртымнан қараса:
Қара күз.
ҚАРАША.
Сол әуен
жіптегі жырыма болып тұр
АРАША.

* * *

Қисынын келтіріп қисынның,
Сезімімді аттап,
Сезімдеріне сүйсіндім.

Қағида, қалыпты қираттым.
Өлеңнен өрнек сыйлаппын.

Жерде жүруге күш қалмай,
Салтанат руһым ұшқандай.

Сұрамаңдаршы ұлтымды,
Онсыз да болмыс біртүрлі.

Түсінсең естен тандырад(ы).
Сүйкімді, сұлу сандырақ.

* * *

Жоғыңмын және де барыңмын.
Тағдырыңмын, тәліммін.
Дауыспын жүрегің тыңдаған.
Қымбатпын, себебі арыңмын.

2020

* * *

Сен – мен меңгеріп алған қаласың.
Сен әлде –
кептелісте қалған сезім ғанасың.
Бағдаршамдарыңа байланысты,
қиылыстарда қаласың.
Ал мен озып өтердей болғанмен,
Тозып келгенмін...
Сен – менің ойымда
«мені емдеме» деп тұрған жарасың.

* * *

Тамылжып тамсанатын.
Жыр жазып, ән салатын.
Саясиланбаған,
Заман да үнін өшірмеген.
Еліктемеген,
Ешкімнен көшірмеген.
Көрші мендік ой кескінін.
Тыңда да, сөйлес, күнім.
Ешкімге ұқсамайтын жол тұр бөлек.
Бояуы қанық, қорғандай контур керек.

2020

* * *

Сөздер тым аз.
Әсіресе қазақша,
Қазіргі қазақтарда.
Сондықтан тыңдап кетемін джаз,
мәз болам өзімше аз-мәз.
Бірдеңе түсін, бірдеңе жаз,
Өзіңді өзің үшін қаз.
Төл мәдениет тәй-тәйлап келеді,
«Қаз-қаз...»
Жақсы өлең көңіл көтереді,
Эйфория – лифт.
Шымыр шығармашылық – дрифт.
Ойлар жазыла алмайды,
жоқ ондай әдемі шрифт.

* * *

Сезімде сенсация.
Инициативаға нотация.
Мінезде адаптация.
Ойда трансформация.
Болмыста градация.
Көңілде кульминация.
Өлең – интерпретация.
Сәттер – визуализация.

2021

Мендегі ілтипат, пейілдің,
Жетеді екен шегіне дейін кім?

Жүрегім ішекті аспаптай,
Күйленбей әуенді бастатпай.

Тобырды, өмірді тыңдамай,
Махаббат үнсіз қап тынғаны-ай.

Талғамсыз даулардан жасқанбай,
Сырымды айқара ашқандай.

Аяулы, нәп-нәзік мейірмен,
Бакылап тұрғандай веермен.

Үмітсіз сезімім сылқ етті,
Жанарыма келіп жылт етті.

2021

Хэй!
Мен ештеңе түсінгем жоқ.
Сенің ойыңды да,
Ойыныңның шартын да!
Не деуге болады?
Менде бәрі өзінің қалпында!
Ұялатын дым жоқ.
Менде сөз,
Сенде үн жоқ.
Болғам жоқ қара бет.
Менің гүл сезімдерімді жұлып жүрсің,
Лайқтарыңды да ала кет.
Сен мені өзгелердей деп ойлайсың неге?
Менің болмысым – круиздық кеме!
Ойларыңды сыпайы қорыт.
Өзің білесің,
Міне – палуба,
Әне – борт.
Секіріп кеткендерді аңғармай қаламын,
Ал, байқап қалсам, жылаймын.
Ал кейде, күлем.
Себебі, өзімнің қайда бара жатқанымды
Жақсы білем.

Сен мені мықты деп ойлайсың.
Сондықтан,
Сезімдерге не үтір, не нүкте қоймайсың.
Күмән – тосыннан шағатын жылан сияқты,
Мен оны ұстап беремін,
Сен оны жоймайсың.
Себебі, сен мені мықты деп ойлайсың.

Мұндарын өлең қып жазып алатын,
Өзі көміліп, өзін қазып алатын.
Жараларын жасыратын,
Ойларын жүзеге асыратын.

Қажет болса, иіліп кішіретін.
Жаныңды түсінетін.
Батыл армандап қиялдайтын,
Өзі үшін ұялмайтын,
Мықты деп ойлайсың.

Жар басында қорықпай жұмып көзімді.
Ешкімге емес,
Өзіме құлата салғым келеді өзімді.

Ал, сен...
Болмасаң егер жаныма сая.
Сезімді мейлі суық түстермен боя.
Зекіп, артық кеткенше,
Сен мені ая...
Сен мені ая...

Иә, мен көптің бірімін.
Мүмкін тартымдылау қылығым.
Дипломыма қарасам,
«Жоғарғы» білімім.
Оу менің асқақ өлеңім!
Басқалар тартысып жатқанда
тырп етпейтін,
жақсы көремін осы бір тылсым тынымын.

Өзін де түсінбейтін әлдебіреулерге жақтасып,
Ойларым шақпақтастар сияқты,
Асфальт астында қаттасып.

Өлеңді асықша шиырып,
Болмысым битумдай ериді
Үгілген алып ойларға құйылып.

Қабат-қабат қағидаларға сіңемін,
Гидракатоктың астында қалғандай жүрегім.

Тасжүрек болсам, үйіліп таудай өсер ем,
Жаңғырып қайтем,
Өлең жолына
үгіліп тұрып төселем.

ТӘУЕЛСІЗДІК ТУРАЛЫ ӘҢГІМЕ

- Мама, мен қоршаған органы танып келемін.
Не мағына береді «халық» дегенің?
- Мәселен, сен – хансың.
Ерінбе, талпын.
Ойыншықтарың – елің мен халқың.

- «Халық» дегенің жансыз ба сонда?
- Жоқ, балам. Мықтылар көп, әлсіз де сонда.
Кейбір үлкендер солай ойлайды.
Сен олай ойлама, Күнім.
Халықтың жаны бар, сен оны жай ғана ұғын.

- Анашым, айтшы, «соғыс» деген не?
- Соғыс – өзгенің ойыншықтары мен өз ойыншықтарың,
территорияны бөліспегенде.
Шайқасып жүріп оқ атқанында,
Үйлері қирап, жақынын жоғалтқанында.
Сәбилердің ойнап күле алмауы,
Далада қыдырып жүре алмауы.
- Анашым, айтшы, «жеңіс» деген не?
- Үстемдікке, соққыға келіспегенде.
Басқа бала ойыншықтарыңды алып қойғанда,
Шашылып, сынып, әр жерде қалып қойғанда.
Ақылға, күшке ілесе білу,
Қорғану үшін күресе білу.
Әскерді мықты баптай алуың.
Халқыңды сақтай алуың.
Жоғалтпай ізгі салтынды бойдан.

- Ақ сөйлеп, ауқымды ойлан.
- Анашым, елім мен жерім азат деген ек,
Бүгінде бәрі ғажап қой демек?
 - Ақпараттар соғысы білінді бүгін.
Қорғашы ана тілінді, Күнім!

2021

* * *

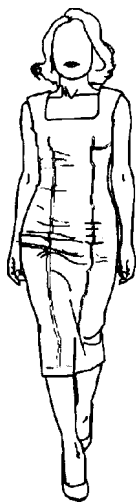
Салтанаттар көп еді.
Салтанаттар көп еді.
Менің ғана есімім –
Шуағына бөледі.

Салтанаттар көп болса,
Салтанаттар көп болса.
Елжірейсің неліктен?
Жүрегінде жоқ мұрша.

Дәл өзімдей егер де,
Шартарапта болмаса,
Шартарапта болмаса!
Елемессің,
Басқалар Салтанатты сомдаса.

2019

ҚАҺАРМАН ЖҮРЕКТИҢ СОҒЫСЫ
(2016-2018)

* * *

Кез болар жолыңда кім?
Сөзімді жұтамын көп.
Жол емес, қолыңдамын,
Сүйікті кітабың боп.

Келердей бақыт таяп,
Құлпырды ішін гүлдей.
Ешкімге оқытпай-ақ,
Ешкімге түсіндірмей.

Далаға ала шыкпай,
Қалдырмай үстелінде.
Көздегі қарашықтай
Көзіңнен түспедім бе?

Дәтің бар кенесуге,
Жүрегің құптаған көп.
Мені оқи бересің бе,
Өтірік ұқпаған боп.

2018

* * *

«Сен бар» деп ғаламда мына,
Кіршіксіз көңілде асқақ.
Жанымда жаралғаныңа,
Өмірде өмір бастап.

Сәлемің жолдасаң егер,
Гүлдерден гүл өремін.
Әсемпаз болмасам егер,
Басқасын білер едім.

Білерім ғаламда мына:
Өсемін көңілде асқақ.
Жанымда жаралғаныңа,
Өмірде өмір бастап.

2016

* * *

Бір адам алыстан алысқа қарайды.
Елемей сол жерді, маңайды.
Қайындар иіліп, су кері ақса да,
Жанына өзгеше бірдеңе қалайды.

Жанымды ауыртса өмірге бір күлем.
Мені анық көре алмай алыста тұр білем.
Мен болсам көздерін ап-анық көремін,
Ол қарап тұратын дүрбіден.

* * *

Көңілдей көлді көргесін жасым іркілді,
Ішімді баурап, шақырып тұрды сыртымды.
Сәби табаным бойынан салқын шошыды,
Жүзіп көрмесем, жазғыру керек кім кімді?
Жасықтығымнан жапа шегумен жетілем.
(Мен болсам ұяң, басқалар пысық шетінен.)
Өлең жазылған қағаз кемеңі жолдадым,
Сүйіп алғандай көлдің өтсін деп бетімен.
Айнадай бейне сүйсіне көріп күлкімді,
Түсіне тұрып сағынарымды бұл күнді.
Түспейтінімді, түспейтінімді көрді де,
Тулады толқын, бұлқынды.
Дәл өзің сияқты.

2017

* * *

Мейлі құлап, мейлі отына күйемін.
Паналадым көңілімнің жиегін.
Жүрегімнің тәтті күйін ойнар ем,
Тауып алсам тиегін.

Бір кідіріп өлең жазып алатын...
Жүрек жасы –
тамшы емес, таматын.
Қиғаштатып қарлығаш боп ұшар ем,
Тағып алып қанатын.

Іңкәр сезім жүрегіме өң беред(і).
Өлеңге де, өмірге де көнген ек.
«Көкжиектер», «сағым» деген –
күр сөздер.
Бұл дүние емес пе еді дөңгелек?

2017

* . * * *

Дамылсыз ойларға қамалып қалдым ба?
Өзіңнен барамын алыстап.
Мен жайлы өлеңді ел-жұрттың алдында –
Оқышы дауыстап.
Мен солай көрейін сезімнің бейнесін.
Естиін сағыныш саздарын.
Бәрі ұмыт болса да, қалаймын кейде шын,
Мен жайлы ғана тек жазғанын.
Негізсіз ой ғана.
Тағы үнсіз қалдым ба?
Тағы іштей жақындап, алыстап.
Сол үшін өлеңді ел-жұрттың алдында –
Оқышы дауыстап.

2017

* * *

Махаббатты қарашы жасқана қалған,
Құдайым өзі сақтасын, саспаған ардан.
Жырлай бермейміз.
Әйтпесе мұндай ғашықтық –
Өлеңші жұртқа, және де басқаға арман.

Қуыстана бергесін жырақтайды үміт,
Адамдық болмыс сезімді құлатты-ай күліп.
Жазалап жүріп жүректі жазбаймыз өлең,
Тәңірдің сыйын біз бәлкім, сынақтай көріп.

Білмеймін енді сезімнің несі қалғанын,
Жаныма батты.
Өлеңді несіне алдадым?
Жүрегімді ұстап,
Қарсы алдым таңды да міне:
Адамдық болмыс.
Махаббат.
Есіл арманым.

2017

* * *

Сындардан кейде құлағың келеді,
Қиратып ойды,
Оңбай тым.
Тізерлеп тұрып жылағың келеді,
Рөлің үшін сомдайтын,
Өмірің үшін болмайтын.
Сезімдер үшін сөз беріп кеткен,
Армандар үшін құрама.
Болмысың үшін өзгеріп кеткен,
Тәңірден көмек сұрама.
Жүрегім жаурап дір етті жаңа,
Доғардым кімге сенгенді?
Тілеуге рұқсат тілекті ғана,
Тілеуді ұқтым енді-енді.

2017

* * *

Сенімен алысу үшін берілген сияқты,
Маған осы ақылым.
Саған дейін екі адым,
Және жүрегім жүретін тағы бір шақырым.

Кәдімгі адамдар сезімді сініре береді.
Ал біздің көздеріміз
сәулені шағылыстырып,
Қабылдай алмайды жақынын.
Сол үшін алаңдап,
Өзінді бақылап қоямын ақырын.

Жұпары ұшқандай әтірдің,
Білінбей ғайып боп бара жатырмын.
Саған не деп жүргенін білмеймін,
Саған не деп жүргенін білмеймін,
Саған берілген ақылдың.

2018

* * *

Өзіннен жырақтадым,
Біліп жүрген шығарсың бірақ бәрін.
Өлеңімді алдына жыққаныммен,
Өмірімді сен жаққа құлатпадым.

Екеуіміз еленбейік.
Мен жасаған таулар бар менен алып,
Өзім еккен бақшалар менен биік.

* * *

Таң гүлді көреді қызарып атқанмен,
Еленбейді олар бірақ та.
Қайыңдар сырға таққанмен,
Қалмайды сөзге, сұраққа.

Өзенге өзендер құяды ақыры,
Қосылса ол да елеусіз.
Біреудің көркі, ақылы –
Ғажайыпсыз, тенеусіз.

Құлай да алмайтын жаңбырша,
Шарасыз, көңілі бекердей.
Ал таулар бір сәт жаңғырса,
Қозғалып кетердей,
Қарайды ел.

2018

* * *

Көбелек ұшады гүлдерден,
Келгенге жәннәтін ұсынып.
«Арманы жанның» деп түндерден
Аспан да жұлдызын түсіріп.
Ілтипат.
Тұла бой маздарда.
Ішінде күншілдік қалмаса.
Көлденең ұшпайды қаздар да,
аққулар самғаса.
Әлдене еткенде қит, терге!
Біреулер түсірсе, төр берсе.
Олжасын алмайды иттер де,
Жаралы арыстан өлгенше.
Көңілімде жайт бар алаңдар,
Махаббат мәңгілік, төзім ше?
Сезімді сатады адамдар –
Жүректің көзінше.

2018

* * *

Тартыспадым,
Төзім – теңіз телегей.
Бұл көңілім осыларым үшін бай:
Маңайыңнан өте аламын елемей,
Ал жаныңнан қысылмай.
Ойлар қалды сыймайтын еш көлемге,
Сезім қалды ештеңеге қарамай.
Мен өлеңді жазып жүрмін,
ал жара – жазылуға жарамай.

* * *

Адамдар фәниден озғандай,
Ескерткіш сияқты қозғалмай.
Сезімдер өледі екен ғой,
Сөз жетпей немесе сөз қалмай.

Жанармен ұғысып, танысып.
Жарысып қалыспай, қалысып.
Сезімдер өледі дегенмен,
Кетпейді екен жаны ұшып.

Сонда не сезімнің өлгені?
Жау болып өзіне төнгені.
Қайығын желкенсіз жіберіп,
Көнгені.

2018

* * *

Сырың мәлім болады әлі-ақ маған.
Көрмей кетем, әлде ұзақ қарап қалам.
Ешкім ауыз тимеген жеті әлем бар,
Жүрегім әлі ешкімге таратпаған.

Қар асты күзден қалған жапырақтар,
Қадамымды менің әй, бақылапты әр:
«Мұң көрмеген» демесін дұшпандарым,
«Гүл көрмеген» демесін ақымақтар.

Не береді көз жасын тыймақ маған?
Жаурағанда ғана ойды жинақтағам.
Ызғарыңа әдейі еніп кетіп,
Жүрегімді әдейі қинап қалам.

Қиындады әр мезгіл сайын маған,
Тостаған көңілім бар шайылмаған.
Аңғалдығым ұнай ма бұл өмірге,
Илегені бар екен, жайылмаған.

2018

* * *

Жақ ашпай тауларға, бұлттарға,
Үндемей сән іздеп есетін самалға.
Қарамай Есілге,
Жарамай жан емге,
Тыңдамай дүрсілді қамалдым қамалға.

Сұйылса сезімдер осынша сақтар ма ем?
Үркіте алмады үмітім сөніп те.
Жаныңа жол тауып мен бара жатқанмен,
Кетіп барамын көлікте.

Мен тамып барамын тамшы боп сырғанап,
Дауылдар, жауындар ішінде еленбей.
Көктемге, өткенге жолықпай,
Мен тамып барамын қорықпай.
Енді...
Маған не болатынын білмеймін.

2018

* * *

Құмырысқаның илеуіндей қыбырлаған қалада.
Сүйкімді боп өтіп барам, ұқсап аңғал балаға.
Өлең!
Өлең!
Оқып берем о, кімге?!
Мен елеусіз кетіп барам бұл қаладан көпірде.
Жүргізбейді жолдар, жолдар...
Болса дағы теп-тегіс.
Сезім сірә, бөгеп тұрды.
Бөгет емес кептеліс.
Қала сырты.
Аялдадым.
Құю үшін жанармай.
Жеткенімше тулар жүрек, соны өзі жағардай.
Үлкен емес мына қала.
Жарық емес анау шам,
Бір әлемді көрер едің,
Сен биіктен қарасаң.

2018

* * *

Алыстамақ болғаныңды сездім.
Иә, ұстанымың кері тартады.
Негізі дұрысқа.
Бірақ та сен оны жазала, ұрыс та!
Серіппе уақыт сезімді теріс деп тартқанмен,
Шарт етіп лақтырар тасаға, бұрышқа.
Бір күні,
Аялап өткен тілекті.
Сендегі «дұрыс» жүректі.
Бұл жалған –
жалған батылдық.
Жақынды алыс,
Жатты қоямыз жақын қып.
Жаурап жүргенде мұз көңіл от ұстар.
Өмір деген – бітпейтін фокустар.

2018

Өмір сенің көзіңді ашу үшін, сен жақын көретін адамдарға дәрекілік жасатады. Ал сен оянбайсың. Себебі, сен көзсіз жақсы көресің.

Жалпыда жалпы ой бар ма?
Әлде әншейін ми бар ма?
Әйтпесе өзін қинар ма,
Жат көрер кезде, сыйларда.

Жағатын шақта тез елге,
Құласаң лезде безерде.

Амалдар анық көрінді-ау,
Мұхит балығы сияқты –
Синхронды орындау.

Бакылап қана келем, сен.
Түспегенімен тек еңсем.

Өзге дым болмады ақыры –
Симметрия – көңілдің зақымы.
Оның да,
Оның да жетпеді ақылы.
Оятты, таңдайға татыды –
Екі еселенген эспрессо.

2018

* * *

Езу тартты бір әлем,
Сезім тапты бір әлем.
Тұнық лирикалардың –
Көзін тапты бір әлем.
Ақша бұлттар көшкендей,
Бүршік гүл боп өскендей,
Жанға сыймай жарықта –
Шам білінбей өшкендей.
Солғын тартты сол әлем,
Қол бұлғатты сол әлем.
Хақым болса, қайыспас
қамқоршысы болар ем.

* * *

Сен маған керек емессің.
Мен де саған.
Қаласам жұлдыздармен,
аймен де теңдесе алам.
Мені, мені тоқтатты қисын ғана;
Гүлдің алғың келеді иісін ғана.
Қағида, болмысымның қалпы мәлім.
Сондықтан, мен өзіңнен тартынамын.
Жыр сіңірген раушандай көңілімнің –
Аңқығанын қайтейін, аңқығанын.

2018

* * *

Өзендер тасымайды екен,
Басылады екен дауылдар.
Өліп кетсең де, ел жасымайды екен.
Көздің жасы не, жауындар?!

Тоқтайды екен аспан да жылап.
Жабығып ол да жалықты, ә?
Көресің мұннан қашқанда жырақ,
Титтей жүрек те, алып та.

Сезім де шіркін шегінеді екен,
Көне сап тағдыр ырқына.
Уақыт дегенің не біледі екен,
Бақыттың құны – ...

Бетпе-бет келгенде,
Ол сөздер айтылмайды екен.
Қалады екен ойыңда.
Жүректі тағдыр айқындайды екен,
Әлсіздігіңді мойында.

Іш күйіп, налып, жанып өртенсе.
Сырынды кімдер тыңдайды?
Жүректі мәңгі таңып өткенше,
Өлтіре салған ыңғайлы.

2017

* * *

Ішімнен жылап, сыртымнан күліп келемін,
Өмірім мені аспанға алдап ұшырды.
Бар жайт ойын екенін біліп келемін,
Сенбеген өзім, қайтейін таңданысымды.

Өлең керек боп, өмірдің мені аспандатқаны.
Нәсермен келген ілтипат шайып мұңымды.
Сүю дегенің – болмыстың баспалдақтары
екенін ұқтым.
Кешірдім ғайып күнімді.

Кешірдім келердей болған көктемді, гүлді.
Кешірдім ұшардай болған ұмтылыстарды.
Қозғамауы үшін енді өткенді, жырды,
Жүректі ақыл жауратып, жұлқып ұстады.

Аларын алып, жыр мені алып қалмады.
«Өлеңі жақсы» десе де ел, «жаны ізгі» демес.
Кімдердің кетіп, нелердің қалып қалғаны –
Өмірге маңызды емес.

2018

* * *

Ойларымнан түнілдім.
Көңілімде қап кеткен,
Ескі аяулы сәттерге бір үнілдім.
Ақылыма алдандым.
Жарғысымен жүрем деп,
Бұл жарықтық жалғанның.
Мен білмедім құз барын.
Жылытам деп жүргенде,
Жүректің бір ызғарын.
Қалып қойдым сезімнен,
Дұрыс адам болам деп.
Күллі қазақ осылай өсіреді қыздарын.
Қуанушы ем балаша:
Тәңір ой мен сезімге бола қалса араша.
Өмірімде биіктесем, қасында –
Көңіл неге аласа?

2018

* * *

Көнеден қалған бір асылдай,
Өлеңді жүргенде жасырмай.
Жырымды қойғанда елемей,
Сыртымнан не деп, не демей.

Көркінен басқаша басқаның,
Көргенің қара көз, қастарым.
Оу, менің далапсыз ерінім,
Күтімсіз һәм ерке шаштарым.

Кісінің көрмеген түр-түрін,
Жылауық жанарым,
Кәдімгі кірпігім.

Өмірде көп нәрсе сатылад(ы).
Ал сенің көзінде дала тұр, атырап!
Сен менің ішімде жүргенсің,
Сыртымнан бақылап.
(Мен – ақымақ.)

2018

* * *

Көңілімді көңілің кеп бақылар.
Соның ғана, соның ғана хақы бар.
«Өмірінде бір өзгеріс бар ма?» деп,
«Шыныменен жақсы жанға жар ма?» деп,
Өзің емес, көңілің кеп бақылар.
Шын түсінбей қойған кезде еш пенде,
Бар ойларың басқа жаққа көшкенде.
«Өзгерем» деп өзің қалмай өзіңде,
Аңқылдаған сезім қалмай сөзіңде.
Құс сезімді үйреткендей ұшпауға.
Жүрегінді дәтің бармай ұстауға,
Өзің емес, көңілің кеп бақылар.
Жылы жетсе жанартаулар атылар.
Төзіп біткен өзі жаққа шақырар.
Ал, ақында сөз бітпейді ешқашан,
Ұры көңіл көңілімді бақылар.

2018

* * *

Артқан сенім үзіліп,
Басқан сенім шытынап.
Қаз қатар боп тізіліп,
Көңілімнен сытылад(ы).

Алпауыттай алыпқа,
Шуақ шашып шартарап:
«Қарлығашым, қамықпа!»
десе шіркін, қалкалап.

Сенім баспалдақтары
тигізбеді табанды.
Жаным дәру таппады,
Ұштай берді қаламды.

2018

* * *

Көңілдің бар гүлі солғандай.
Уақытты, талантты ешқайда қолданбай.
Сахара ойларда отырмын,
Оазис бір сезім болғандай.
Құмсағат уақытты бақылап,
Жүрегім – жалғыз жапырақ.

* * *

Ұзаған сайын кідіріп жол карау.
Бұның да басы не аяғы болмады-ау.
Өзгеге батады екен ғой,
Өзіңді қорғамау.

Өзіңді қойшы,
Өзге ше?
Жыласа жаның,
Сен емес, сол жан төзбесе.
Әлемі үшін, танымы үшін өзгеше.

2018

* * *

Жүрегім,
Жылама.
Барлығын өзіңде қалдырам.
Сұрама кешірім.
Ұмытқың келмесе есімін.
Сен менің алдымда кішірме,
Бақытты болуым үшін де,
Және де мойыма,
Түсіргенің үшін ойыма.
Өзгені өзім-ақ сомдаймын.
Тек сен емес...
Тәкаппар болмаймын.
Мен тартып алмаймын,
Көңілге түскен сәулені,
Ұяңдықты, әурені,
Қалам тербеткен қуатты,
Шумақтарды, шуақты.
Мен сенен тартып алмаймын.

2018

* * *

Сен есіме түсерде:
Сенім тайып тұрады.
Қараңғыда бірі калмай сәуленің,
Жұлдыздарды
күдік ғайып қылады.
Сен есіме түсерде...
Көңілімде тамырларын гүл үзген.
Құстар болса қайтып кетіп бір ізбен.
Естігендей бір дөрекі қарқылды,
Көл көңіл де тартылды.
Шамасы жоқ оттың да,
(Шын айтайын еш қатысым жоқ мұнда)
Жана алмады үмітімнің шамдары.
Ал, жаңбырдың тамшылары ауада
тұрып қалды,
Тамбады.
Жүрек жылжып, жылы жаққа көшкендей.
Қырмызының орнына
Бір тікенек өскендей.
Сен есіме түскенде:
Бәрі - бәрі біткендей.
Көніп тұрам алтын қолдан түк келмей.
Сен есімнен шығарда:
Жетіп келіп елендейді бұлар да.
Күмәнді екен осы күні күмән да.

2019

* * *

Таудан биік болар ең,
Күн нұрындай төгілсен.
Ғасырларға кетеді,
Сен жыласаң, егілсен.
Жолдар-жолдар жүдетер,
Қамықпасын жүрегің.
Сезімдерің сүйкімді,
Өлеңің де өміршең.

Өлеңшілер жазды көп,
Басқа шауып, төске өрлей.
Нағыз акын өседі –
Маңайынан дос көрмей.
Жеңіл ұйқас, биік ой –
Ақша бұлттар көшкендей.
Тұла бойың гүл өлең,
Тамырыңнан өскендей.

2018

* * *

Дәметем, Құдай,
Сарқытыңменен сыйыңнан.
Есілге барып сезімді құям сұйылған.
Көзімнің жасын төгемін сосын, тыйылған.
Естелік тұрсын жамағат құсап жиылған.
Төзімнің тасын иықтан алып түсірем,
Әлсіздігімнің күшімен.
Есілге барып сезімді құям сұйылған.
Өзімді сонау шақырып алып қиырдан.
Алақанымнан ағып кеткенін көрсін деп,
Ешқашан
соған толғанбайтұғын болсын деп.
Жобаңа кірмес тілектерімді қиылған,
Сарп етіп тұрып,
Дәметем, Құдай, сыйыңнан.
Қуаныш берші, қуаныш берші жақыннан,
Адал өлеңнен, адал дүние - бұйымнан.

2018

* * *

Өзімді жеңген ем.
Сезімді шақырып маған қол сермеген.
«Тәкаппар», «батыл» деп ойлайды көп осы,
Жаны ашитындар кем де кем.

Жау көріп, жыққанмен.
Ұтқанмен өзімді.
Қорқамын мен деген.

Кімдерге сенем мен?
Маржан сөз, ой-көрік табамын тереңнен.
Сүнгітіп жіберген жүрегім қайтпаса,
Іздендер әуеннен, өленнен.

2018

* * *

Бәрін өзімнен көрер ем.
Көзкөрген емеспін көреген.
Сәттерді сұлу сындырып кеттім,
Салмақтап оймен, өремен.
(Сәттер-ай сәттер,
шуаққа мені бөлеген...)
Көңілге мамық,
Өлеңге үрпек төсеген.
Нәсерден кейін жайқалып тұрып өсер ме ем?
Мұрша бермесем,
Мұрша бермесем уақытқа,
Кетіп қалар ма ем осы елден?

2018

* * *

Қоштаспай тұрып «қош» дейміз,
Жыл құсы емеспіз,
Жылы жаққа көшпейміз.
Жүрсек те қызметте,
Тұрсак та мінбеде.
Сағынғанның алдында өспейміз.
Сағыныш үшін қысылып,
Сағыныш үшін кішіріп.
Шаттыққа жасап тосқауыл,
Еңсені түсіріп.
Жаныңды қоярға жер таппай,
Ғарышқа ұсынып.
Алыста жүріп,
Жұлдыздар сынды жымыңдап,
Сезімге сипат таныс әуенді ыңылдап.
Нөсерлеп жүріп басылып,
Уақытқа шашылып,
Жүргенің.
Сағыныш жайлы менің бір білгенім.

2018

Қадам бастым.
Бейтаныс құбылыспен амандастым.
Өзімнің құзырымда болса егер,
Өзімдей сезімтал боп жаралмаспын.
Ойларда жарысатын,
Қоштасып, табысатын.
Жойқын жыр, қалам – оқ па?
Қорғанам монологта.
Айсберг мұзға күйіп,
Мен неге тоңам отта?
Қадам бастым.
Білерім, содан әрі бара алмаспын.
Ойларымның түбіне түсіп кетіп,
Ғажайып құбылыспен амандастым.
Өмір сүріп жүрсем де қай қалада,
Жүрегім жауқазындай жайқала ма?
Өзім дайын тірлікке қарамауға,
Сезім дайын жанымды жаралауға.
Бұл мейірім қоғамнан жұлып алып,
Уақыт берді өзімді аралауға.
Өлең берді жыламау үшін үйіп,
Өнерді өз қалпында түсінейік.
Көбелек сезімімнен қашып келем,
Қадамдарым мың есе кішірейіп.
Уақыт...
Уақыт...
Уақытпен көзі жетіп.
Дәметпейді содан соң өзіне түк.
Сезім таппас адамдар бұл жалғанда,
Көбелектей сезімді озып өтіп.

* * *

Кураған гүлге жауындар не керек?
Нөсерлеп, немесе өтуі себелеп.
Ентелеп келіп құлауы,
Күлтеге түсіп қырауы.
Сабағыменен сырғанап,
Кешірім сұрауы.
Кураған гүлге жауындар не керек?

Сағы сынғанға сағыныш не керек?
Сәттерге ойша бөлене беру керемет.
Сіңісе алмай санаға,
Сезім айналып жараға.
Сенімнен айнып жүрегін,
Сенделіп кету қалада.
Сағы сынғанға сағыныш не керек?

2019

Өзімді өзіме көп көрем.
Өзіме адал, өктем ем.
Жүрегім үшін жігерсіз,
Асулар үшін өтпеген,
Міз бақпайтуғын боп келем.

Қанатым қайда талар деп,
Мен үнсіз.
Жаутең етеді жанар тек..
Қорқамын:
Өзім өзгеден,
Өзімнен кетіп қалар деп.

2019

* * *

Үкімет жазған заңдарды,
Жолы болмайтын жандарды.
Біреудің жер қып ұлы ісін,
Шүберегін, тігісін.
Мамалар болып жиылып,
Анықтау керек дұрысын.
Талқылау керек қатесін,
Анасын, біреудің әкесін.
Алауыздықтың аласын,
Біреудің байғұс баласын.
Айтатын жайт үйіліп,
Мамалар болып жиылып,
Мамалар болып қыдырып,
Мамалар болып киініп...
Көлденең өтті паң кадам.
Тәкаппарлыққа таңданам.
Өкініп көрдім сонда алғаш –
Жұлдызым үшін жанбаған.
Тәкаппарлықтың тірлігі –
Тепсінбесін деп бір күні,
Өсуім керек, жан балам!
Барымен болмыс- бітімі,
Қымбат, я арзан күтімі.
Асып-аспайтын шамадан,
Адамзат өсіп келеді –
Анадан және мамадан.

2018

Армандар – ақ үміт үкілі.
Диапозон – дауыстың күтімі.
Бұлбұлдай әншінің дауысы –
Шығуға құқылы.
Дәл солай,
Танитын тылсымды, ғайыпты.
Сындарды, мұндарды, айыпты.
Тонналап көтерген төзімдер –
Қызыл кілемге лайықты.
Ендеше, ренжи көрмеңіз.
Көрмесе, уақыт бөлмесе.
Ғафу етіңіз!
Ол жанды бір емес, мың рет құлатқан.
Көзіне тік қарап жылатқан!
Ол адам ешқашан –
Айналып өтпеген сұрақтан.
Өмірден әділдік күткесін,
Әрненің білген нүктесін.
Мұнтаздап болмыс - бітімін,
Сезімнің қойған үтірін.
Теңселер, теңселер.
Иілмес!
Кішіру жайында айтқанда,
Алдымен сол жанның күйін кеш.
«Тәкәппар», «тәкаппар» демендер,
Иіліп сынбай ма емендер?

* * *

Зымыран - зымыран оймен,
Келе жатамын баяу.
Өзіңді жоғалтып алу –
Өзіңді өзіңнен аяу.

Жаныңа қоңырау соғып,
Хәл сұрап келмейді әркім.
Көзінде күндізгі шырай,
Көңілде кешкі салқын.

Релстей түп-түзу ойды,
Бөлісе - бөлісе құртып.
Өзіңді қорғайтын шақта,
Жігерсізденіп, үркіп.

Мейірім жұтады кейде,
Өзіңе түсіріп салмақ.
Таптаурын – тұрақты тұрғын,
Ойында тұратын жалдап.

2018

Доллардың өсуі де,
Теңгенің құлауы да,
Бұлттардың көшуі де,
Сәбидің жылауы да.

Жұптардың жарасуы,
Немесе жараспауы.
Билікке таласуы,
Немесе таласпауы.

Жейтіні, киетіні,
Тебетін, тағатыны.
Қу басын иетіні,
Біреуге жағатыны.

Немесе жақпайтыны,
Сірә да өспейтіні.
Жерұйық таппайтыны,
Ешқайда көшпейтіні.

Сай-сайға құятыны,
Байлардың жорғалары.
Үйге әрен сиятыны,
Жеткеннің зорға амалы.

Тапшының талпынысы,
«Жаманды жеңем» дейтін.
Жақсының жарқын ісі,
Сәтінде еленбейтін.

Аспанға карамайтын,
Гүлдерге иілмейтін.
Сүүді қаламайтын,
Сағынса күйінбейтін.

Басқосу, жиындарда,
Танылу, танысуда.
Мәселе қиындар ма,
Талғамдар ауысуда.

Оқып ап жайдарлымыз,
Робертті, Брайндарды.
Рақмет, қайтардыңыз,
Негізсіз уайымдарды.

Амалды күшті білем.
Уайымсыз аштым әлем.
Ауырдың үстіменен,
Жеңілдің астыменен.

Жанға не әсер енер?
Барлығы да –
ғылыми мәселелер.

Сезімнен қалыс қалам,
Естимін қағысын тек.
Қалайсың, таныс адам,
Немесе таныс жүрек?

Қандай көңіл, ойларың қандай ғалам?
Табиғатыңа сенің таңдай қағам.
Көздерім, сөздерім де өзгермеген,
Білдірмей қалай іштей самғайды адам?

Танымай-ақ пейілің ақ қой маған.
Әлденені сеземін, қатты ойланам.
Жарияға жүрегім жарамайды-ау,
Тосын сыйы тағдырдың тәтті ой маған.

Тіл қатарға өткеріп жеті ғалам,
Сөз талғайсың, арамыз екі қадам.
Қарай-қарай өзіме оралайын,
Өз арнама сүрінбей жетіп аман.

Білінбейтін қуаныш, алаңдары.
Үндемейтін адамдар, ғалам кәні?
Ақ әлемде олардың өздері емес,
Тебіреніп билейді қаламдары.

Армандар асқақтап тұрғанда өмірге сеніп,
Көңілдің көлі арнадан тасып тұрғанда.
Жаныма медет болмадың, көңілге серік,
Жүрегім ашық тұрғанда.

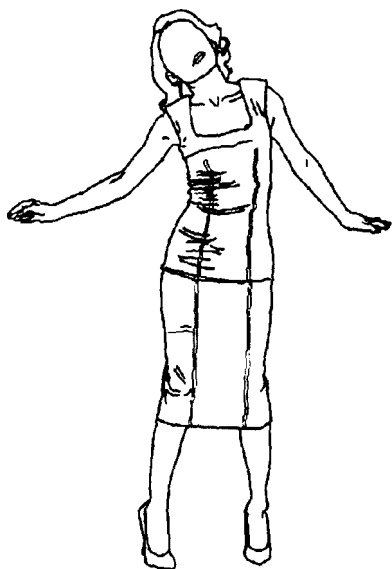
«Сезімің қайда?» дегенде ел –
«Жоғалды» дейін.
Биіктеп құлап түсті үміт.
Солайша жүрек жасықтау боп алды кейін,
Өлеңнің ішін пыстырып.

Өлең жетектеп жүргенде алаңдадым да,
Жаныңнан бірақ табылдым.
Мен пайда болдым.
Тоналып гүлім, құстарым қамалғанында,
Сен, қайда болдың?

Бояулар қанық қабысады екен.
Жасайды екен түстен түс.
Өлең мен өмір жарысады екен –
Алысады екен күш пен күш.
Жайтты жаным жиі ұққан болса,
Себелеп өлең – сөзден сөз.
Жүректер сөзін жиып болғанша,
Сөйлеседі екен көз бен көз.
Достың жебесін кешіреді екем.
Жазасыз.
Жанға өткен оқ.
Жалынды кейде өшіреді екен,
Жанасып кетіп от пен от.
Дегенін тағдыр екі етпейді екен.
Жоспарым – жабық қойма ғой.
Тәнді әншейін жетектейді екен,
Озып кеткенде ойдан ой.

2019

ШЫҒЫС ТӘТТІЛЕРІ
(2019 – 2020)

* * *

Ойлаушы ем,
Өмірді білем деп.
Шын білсем,
Сенімдерімді ұстаушы ем үнемдеп.
Жүрегімнің ресурстарын түгендеп.
Ал енді білем тек.
Мұңайып жүргенімді,
Елден қалыспай ойнап күлем деп.

Тас қабырғаларды жұдырықтадым.
Қағидаларды бұзғым кеп.
Мен енді қорықпаймын.
Айта саламын «мұзбын» деп.
Менің жаным тәнімді тізгіндеп,
Келе жатырмын,
«Мен номад қызбын» деп.

2020

Махаббат формуласы

Бір ыдыстан екі рет тамақ ішпеген –
Дәруштей қаңғырдым.
Ойды кездім бір алпауыт күшпенен,
Өзімді-өзім таң қылдым.

Көнетоз, жамау
Шәмсі күпісі кигенім,
Ақ қанат қағып, дәруіш биін биледім.

Кербездің мысын бастым
Жолымда жолыққан.
Алқызыл гүлдер – ғашықтық келіп тобықтан.

Мен бірақ,
Сәттерді іңкәр, көңілдің хошын сақтадым.
Дүниеге де, қошеметке де сатпадым.

Оңаша
Мұң жамылып,
Басыма кітап жастадым.
Дос болдым.
Ешкімге бауыр баспадым.

Тіл табысуға керекті менде жоқ ұғым,
Өзгені ұқпай өзімнен қалды көңілім.

Жылы жүректі салқын жүздерге талатқан,
Сәттерде дедім:

«О, жаратқан! Жаратқан...»
Кезіп келемін, ашылып ойда ел небір.
Зарықтырады ғашықтар,
Жалықтырады пенде кұр.
Өлеңім болса, күн сұрамайтын кәдімгі –
Тереземдегі теңгегүл.

Жалықтырмаймын, зарықтырамын жай ғана.
Ойларым көрді көміліп, қонып айға да.
Өлең жазушы, өлең күтуші – өзіммін,
Мен Мәжнүн болдым, және де болдым Ләйлә да.
Пендеден небір, пендеден небір жырақтап,
Кетейін осы, жүрегім, жырақ қырат тап.
Достарым мейлі, айнала берсін жауға да,
Дәруіш жүрек жалғыз кетеді тауға да.

Ұмытқым келіп өлеңдерімнің әлегін,
Қалтырап тұрып естідім жүрек әуенін.

Махаббат па бұл?
Сенуге болады, сенбеуге.
Жауабын тәңір жасырады екен теңдеуге.
Шешім амалын бақылап тұрып хақ санар,
Бір білетінім,
Алғашқы амал – жақшалар.

Бір білетінім – бақыттың жолы алыс, ұқ.
Ашылғанымен жақшалар,
Таңбалар кетер ауысып.

Талғамдар кетер ауысып,
Сезімді түгел тауысып.

Са.танат Қайырбек

Анық қой, анық, «жазмыш» дегенде мән бары.
Математика – махаббат, өлең, ән, бәрі...
Теңдеуде күллі әріптер –
Тәңірдің жазған сандары.

Шимайламай-ақ,
Шимайламай-ақ өмірді,
Жылытып тұрмыз,
Жылытып тұрмыз көңілді.
Құлпырып тұрмыз, мұндайды ешкім көрмепті.
Ойша шешеміз, «махаббат» дейтін өрнекті.

2019

Махаббат формуласы. Аш-Шамс
(жалғасы)

Тау талғам – теңдесіз ілім.
Әуелде,
Мәулана елемей қойғанмен жырын,
Шәмстен қол үзіп,
Сарп етті, тілін, дінін.

Көңілге ештеңе бермей шырай.
Ойлар шыңынан құлай,
Жылай алады, жылай!

Сарп етті ғұмырды, мәнді.
Желеусіз қалған жадыны, жанды.
Баз кешіп кетті ,
Шәмсті іздеп –
Көңілге шамды.

Дәруіш дана – Шәмс, яки Шәмсі.
Мәулана – Руми.
(танымға тамшы)
Әңгімем жүрек туралы,
Ақын һәм әнші.

Тулашы көңіл, жұлқын.
Сырласа алады кім-кім?
Шайырдың сұрама ұлтын!
Шіркін,
Шіркін...

Абайға

Елемейді-ау, жай халық.
Елемейді-ау, бай халық.
Бір-біріне қастыққа,
Ғылымсызға айналып.
Жидебайда ой жатыр,
Бес қаруы сайланып.
Тұла бойы тоқсан тор,
Шынжыр шумак аймауыт.
Қыз Жібектің көшіндей,
Қыран құстың төсіндей,
Керілгенде сол ойлар,
Көпшілікке көсілмей.
«Физули, Шамси, Сайхали,
Науаи, Сағди, Фирдоуси»
Абай бата сұраған,
Шығыстағы шағири.
«Кіл ұлықтап өтемін»
Деген өзі Гетенің.
Дәруішті, шығысты ұқ,
Өлең оты тым ыстық:
Заманасын сол кезде,
Озып жеткен тыныштық.
Жұрт ойымды көшіріп,
Алар деген қос үміт:
Өлең жатыр керіліп,
Ақын жатыр көсіліп.

2019

* * *

Сыйыңды «сынақ» десем,
Сынақты «сыйың» десем.
Мойындап, «бірақ» десем.
Ішімнен күйінбесем.

Қиын десем...
Күндерім, жолым бүгін.
Тәліміңді басқаша түйіндесем.
Ғибадатқа сермесем қолымды мың.

Кешір құдай,
Кемді де, артығымды.
Кеткенін есім бұлай,
Түсірмей бар құнымды.

Ет бар-ды дүрсілдейтін.
«Жыр» десе, тәуір мына.
Тәкаппар, күрсінбейтін.
Жасатпас ауыр күнә.
Қаласаң қылдай жеңіл,
Қыласың ауырды да.

2018

Танымым болды, рас талқан.
Америка жасаған үдеріс,
Еуропалық интерьер, дастарқан.
Мен сірә, осының бәрінен бір күні –
Саналы түрде бас тартам.
Бірінші:
«Мықты» болудан.
Өзімнен өзгені жонудан.
Ит тірлік қылғанда әбігер,
Жоңқа боп барады жәдігер.
Дәулет үшін, тақ үшін.
Инстакөңілдің қамы үшін,
Қарату үшін халықты,
Адамдар гүлдей көңілге –
психологиялық
төте бір тас жол салыпты.
Өзге ме, өздері үшін бе,
Жегістікке жету керек,
365 күннің ішінде!
Қарсылығым жоқ ерлерге,
Талабы таудайға,
Құлашы кеңдерге.
Бірақ та сәтін күтеді аңшы да,
Уақыт керек қой тамшыға.
Құдайсыз қурай сынбаса,
Талпыншақ көңіл тынбаса,
Сыр береді денсаулық,
Тағдыр соны ымдаса.
Ескерем!
Трендтегі.

Қажетсіз.
Жаны жоқ алмаймын бұйымды.
Үстем етпеймін киімді.
Балама, анама арнайтын уақытты
Жұмсап алатын заттарға -
толтырғым келмейді үйімді.
Мен сосын...
Жеңілдете бергім келмейді қиынды:
Тереңге бойлап,
Астарын ойлап,
Жанды келеді сенделткім.
Интеллектуалды эткеншек емес,
Бесікті қолмен тербеткім.
Келеді.
Сондықтан,
Баюдың қыр-сырын меңгерген,
Ғафу өтінем!
Напалеон, Джек, Роберт,
Сендерден,
Аулақпын!
Білмеймін, мұным дұрыс па?
Шығып қап дәстүрден, шеңберден.
Өзімді апарып тастағым келмейді
бұрышқа.
Америка!
Тренинг!
Тенденция!
«Әдемі» өмір сүруге тырысу –
Шалшыққа барып сіңісу.
Бұрымым құсап қиылған,
Бұрымым құсап қиылған,
Қол үзіп, ырымнан, тыйымнан.

Салтанат Қайырбек

Дауаны,
Амалды,
Ауаны!
Шет елден сатып аламын,
Айрылып тәңір сыйынан.
Көргім келеді ойымның,
өремнің өскенін.
Бұлттардың қалай көшкенін.
Естісем деймін,
Болмысқа сөзді жағымды.
Өскім келеді сындырмай салтым,
сағымды.
Әркімнің барып алдына
сынағым келмейді бағымды.
Зияны Семейдегі,
Сынақтар сынды жарылған,
Ыждаһатсыз, шала біліммен басқарғым
келмейді халқымды,
Қайтерін білмей, иммигранттар құсап
Сарылған...
Шаршадым жарнамалардан.
Сөздерден.
Дымы жоқ жақсылыққа бір өзгерген.
Түсіндім!
Жаныма және ұлтыма керек,
Көзкөрген адам, көзкөрген.

2018

* * *

Көңіл қалар, жазылмай қалады ой көп.
Қол бұлғады үмітім «бара ғой» деп.
Дәндей сезім жүректе, ал үстімде,
Мейіздей қара көйлек.

Солған жүзім жарасып күйге мендік.
Өзіңнен қак бөлініп сүймеген құп.
Тартысқанмен не шықты?
Ақырында,
Мен екеуміз үйге келдік.

Поэзияны еріккен күйге балап,
Даттаған пәк, қашан да сүймеген – ақ.
Ақын отыр түнеріп құз басында,
Мен отырмын түйме қадап.
Мен екеуміз...

2018

Абсолют

Нәрестенің былдырлаған тіліндей,
Тәтті.
Тылсым.
Тартымды.
Өркениет әрең жеткен ілімдей,
Баурағанмен әркімді.

Заңдылығы – думандатса ұлыстар.
Заңдылығы – қақтығысса қылыштар.

Ойым – минут, өзім сағат тіліндей,
Ұмтыламын шеңбер өмір білінбей.
Санақ басы.
Нені келдім қайталап?
Әуелгіге оралғаным байқалад(ы).

Сезім емес, алғашқы я кешіккен.
Махаббатты іздеп таптым бесіктен.

Науқан кезіп іздеп келем жас күннен,
Нұсқаулықты таптым ғұрып, дәстүр-
ден.

Арнаңдасың, тасығанмен қарқының.
Өзгертпейсің талғамдарын жалпының.

Табиғатқа еліктеуден дариды, ә?
Сұлулықты ұстап тұрған қағида.

Жаратканның құдіреті – тиянақ,
Һәм мейірім әр ісіне ұялап.

Үздік тұлға ғасырдан үн қатады.
Үздік жұмыс – өміршең Һәм сапалы.

Пайғамбарлық бір тілекпен, үреймен,
Жаратқанға жалбарынған Сүлеймен.

«Тыңдай алып жалпы менен жалқы үнді,
Парасатпен басқарайын халқымды.»

Дәуірлерді, халықтарды әуре еткен,
Даналықты басым көріп дәулеттен.

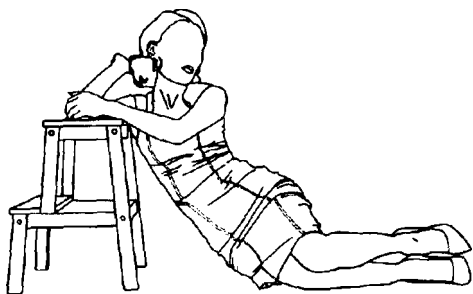
Хақ құдай дән риза болып ісіне,
Шексіз байлық қоса берген күшіне.

Өмірдегі оң терісті байқамау –
Өз-өзінді өзгеріссіз қайталау.

Мұның бәрі нүктені құр айналу.
Кемелдену, өсу екен – жайқалу.

2019

ФИАЛКА (2011-2014)

* * *

Ұмытқым келген күндерді есіме аламын.
Содан соң ойдан оп-оңай өшіре аламын.
Қадір түнінде мешітте көрісіп қалдық,
Кездейсоқтық, һәм тарлығы осы қаланың.

Сен шығар менің ойымды терең еткізген.
Алдымнан жиі өтуші ең, керемет қызбен.
Жанардан жасын жарқ етті, мұңың – өкініш,
Елемей кеткен қызың ба, елең еткізген?

Өшіріп тастап жүрегім салған әр ізді,
Қадам бастым мен, болса да жалған тәрізді.
Жел тұрса желкенімді алып ұмтыла бердім,
Шакырып тұрды болашақ, армандар ізгі.

Көңілдің әні жыр-кие құсында ғана,
Кетпейді ұшып шабыты үшін далаға.
Өлеңнің дәмін келтірдің жүректе емес,
Қап қойып тілдің ұшында ғана.

2014

Жан-жүреkte от боп бекер,
Сезімдерге қиял таным.
Әлсін есіп жоқ боп кетер,
Жұпарындай фиалканың.

Сол фиалка сияқтанып,
Жылатпасаң кезінде сен.
Мұз жүректі жиі ақтарып,
Сезім сырын сезінбес ем.

Жырларым да жаңғырып кеп,
Көлеңкең боп текке сенің.
Алғаш сезім – мәңгілік деп,
Манайыңнан кетпес едім.

Бағыт алып жаңа таңға,
Мәңгі шипа, кетпес емін.
Қондырып ап алақанға –
Сен арқылы беттесемін.

(Сондай еді, деп кешегім)
Құшасың гүл, мойындашы.
Неменеге дем кеткесін?!
Құдай үшін қойындаршы,
Болды.
Енді тербетпесін.
Сағыныштың есіп елі –
Тербеткенде фиалканы,
Жүрек бәрін кешіреді,

Сезім іштей ұялтады.
Гүлім бақыт тілеп тағы,
Жүрегімнен үзілді кеп.
Мұңын кешкен жүрек бағы –
Одан бетер төзімдірек.

Сеніп әркез қиял табар,
Сезімдерге талас қайғы.
Алып ұшқан фиалкалар –
Маған енді жараспайды.

* * *

Поэзия – жүрегіме бағалы.
Өлең, өмір екі әлем деп жиі ұқтық.
Махаббатқа жылағаным жағады,
Махаббатқа құлағаным – биіктік.

Әр адымды тиянақты қадам қып,
Бұл өмірде өзгелерді шат қылдық.
Махаббатқа сатқындығым – адалдық,
Адалдығым – сатқындық.

2011

Фейерверк

Жүрегі жылап зар мұңы төнген,
Жылайды, кейде елеңдеп түндер.
Жырақта қалған, жарығы сөнген,
Бағына енді келер деп кімдер.

Зәулімдерден қабаттар құлап,
Гүлдер де солып тапталып қалды.
Мұңлы минуттар, сағаттар бірақ,
Санамда мәңгі жатталып қалды.

Үміт пен үрей таралып менде,
Жүректе мұңды күй тұнып қалды.
Жалын мен отқа оранып кеуде,
Тұрғандай жүрек қиқынып мәңгі.

Сезімдер ұшқан алаңды жолда,
Жылтырды бәрі «керемет» деген.
Жарығы сөнген қаламды сонда,
Кезінде ешкім керек етпеген!

Малынды гүлім шаттыққа кенет,
Жайнады тіпті кара талы да!
Жүйткіді жүрек бақытқа енеді,
Өзіне бәрін қаратады да.

Қарашы! Бақты тағыма байлап,
Еркелеп бүгін мен де ерікпен.

Алаулар бүгін бағымда жайнап,
Шашылып жатыр фейерверктен!

Ерлігін жасап, тау асып батыр,
О, тағдыр!
Бакты тең етесің бе?!
«От шашам» деп таласып жатыр,
Салтанаттың мерекесінде!!!

* * *

Ғажайып бақтарда ұшқанды,
Ертеннің елесін көрем деп,
Сендіріп қойғанмын құстарды,
Бір бақыт іздесе төмендеп.

Құс сезім көктемін ойласын,
Мұңайта бересің, неге сен?
Бақытқа сендіріп қойғасын,
Қайтемін, құстарға не десем?

Көзге жас, жүрекке жыр қамап,
«Дір» етті, о несі? Түсіндір!
Өткенге, көктемге бір қарап
Біртүрлі айналып, ұшып жүр...
О несі? Түсіндір.

2012

Күніңе күліп қарасам

Өмір сыйлаймын өлеңге,
Тақпақтап жүріп бала шақ.
Гүл тағып, құшып көрем бе?
Ол кезде бәрі жарасад(ы).
Өзі дегенін жаздырар,
Өмірдің анық жайы әні.
Кішкентай бақыт мәз қылар,
Кішкентай қолы, аяғы.
Өмірі – өлең тәрізді,
Уатам, сүйем, тербетем.
Қорғаны елдің жаны ізгі,
Әні болмаспын мен ертең.
Осындай жанмын, несі мұң?
Ғасырға ақын орнаса.
Енбей ақ қойсын есімім,
Бір жүрек...
Сонда болмаса.
Жасаурап тұрып жанарым,
Өзімнен өзім ұялам,
Естимін әнін даланың,
Бала шақ...
Еске жиі алам.
Дүние, өмір ашулы-ай,
Жұбатар ем ғой жарасам.
Жасқаншақ көзді жасырмай,
Күніңе күліп қарасам...

2011

Рианна

Көз жасымды тыйғаныммен,
Өлеңімді тьям ба?
Шығыс қызы болғаныммен,
Ұқсамаймын ұяңға.

Шындық кейде дөрекі,
Айла, сұмдық – мүсәпір.
Әуен – ойдың қорегі,
Ұшқыр көңіл ұша тұр.

Бұл ортада жүргеніммен,
Шеңберіне сыям ба?
Бұзықтаумын негізінде,
Ұқсатсаң да ұяңға.

Көптің өткір сөзі жоқ,
Публиканы жиса да.
Өлеңі бар, өзі жоқ.
Болмысы жоқ бейшара.

Осы ортада жүргеніммен,
Өрлігімді тьям ба?
«Ойлан» деді Салтанат,
«Тыйма» деді Рианна

2011

Арманым,
күлме маған,
Алыссың көз алмадым.
Қаласам үлгере алам,
Сезімнен оза алмадым.

Арманым, ақталамын.
Сезімді себеп қылып.
Анық қой жақпағаным,
Қарайсың демек күліп.

Күнде есіп далаға әнді,
Алды арман бір көшенді.
Күлмеші, Қарағанды.
Арманым,
Күлмеші енді...

Қиялдың тынысы оңай,
Күлкілі емес түк те!
Ұйғардық біз осылай
Жүрекпен кеңестік те.

Арманым,
Күле берме!
Төзімім - дара батыр.
Жарамай жүрек емге,
Өртеніп бара жатыр.

Мінез, мұң ортақ үнмен,
Ұйықтарда келіп қалад(ы).
Тексерсе қорқамын мен!
Арманым еріп барад(ы)!

Ұмтылыс келеді есіп,
Бәсеке пайда ма екен?
Өмірге ерегесіп,
Ызамен қайда жетем?!

Арманым, ренжімегін,
Бөгелем, қалып барам!
Одан да елжірегін,
Әлдене анық маған.

Білем, бақ! Кел, ертеңім!
Білмей ме бағаңды ешкім?
Айтпаймын не екенін,
Айтпаған маған да ешкім.

Жүрегім не десе екен?
Мазамды ап бекер елес.
Бұл – қиял емес екен,
Бүр сенім кетер емес.

Әлі арман өшпеді ме?
Жырымды қайталадым.
«Салем» бе,
«Хош» деді ме,
Онысын байқамадым.

Сезінсем, сырын бар шығар.
Құпия, мендік жыр қанша?!
Үзіліп кетіп тамшылар,
Көйлегім жасқа былғанса.
Қарайсың,
Қызық өмір шын.
Мұнымды шерте бастайық.
Аңдаусыз жасым төгілсін,
Жүрегім тұрар қасқайып!
Көңлімде мұңшыл әнші бар,
Ұнай ма?
Көңлің тола ма?
Үлгілі қыздар бар шығар,
Үлгілі өлең бола ма?
Өзгертіп оны нетесің?
Өлең дәптерім осындай.
Арманға тез-ақ жетесің,
Сезімге сенім қосылмай.
Сенгім келеді.
Енді мен,
Сол үшін өлең арнаймын.
Өзімді-өзім сендірем,
Өзімді-өзім алдаймын.
Тағдырға жүрек мәз әлі...
Күлкісі маған келеме-ей?!
Менде ме екен назары,
Бара ма әлде, елемей?!

* * *

Өкіндірем қызығыммен, сөзіммен.
Менде де бар сұлу әлем, гүл дала.
Маған деген көңіліңді көз ілген,
Әдеп озып оятпайын бұлдана.
Әйтпесе мұң кім екенім танытпақ,
«Мен біреудің еркесімін, гүлмін» деп.
Құрақ-құрақ сөздерінді анықтап,
Ішіндегін асықпайын білгім кеп.
Мендік ұмыт еркелікті іздей ме,
Көзқарасың қоляды еске түсіріп.
«Сүйеміз ғой, бірақ...» дейміз біз кейде,
Сүйсінуді тастаймыз да ысырып.
Жұлдыз аққан сәттей бақыт дегенің.
Мен өзінді түсінемін бағалым.
Сезімінді сыбызғыға теңедім,
Балаша пәк, сырлы таныс маған үн.
Байқамайсың ендігі ерке назымды,
Елемейтін болдық па әлде біз бәрін.
Немқұрайлы көрдің қыс пен жазымды,
Сезінбедім қарашаңның ызғарын.
Қызықтырмай жүргені ме сені түк?
Бірқалыпты күндеріміз, сөзіміз.
Елемеумен мұңымызды кемітіп,
Жанымызды жылытпақпыз өзіміз.

2013

Дирижер мен Оркестр

Білемін елі зор,
Өз үнім ант естір,
Жүрегім – дирижер,
Сезімім – оркестр.
Мұңды үнге елендеп,
Қойды да төзгенді.
Сөз берді «жеңем» деп,
Дирижер өзге енді.
Сезімді ерте кеп,
Ән бастап аз үміт,
Нотасы ертерек,
Қоймаған жазылып.
Тербейді ол күйді,
Кеудемді мекендеп.
Дирижер толқиды,
Не болар екен деп.
Мұңыма ол серт пе?
«Жеңем» деп үн барған.
Мендегі концертте,
Бар ма екен тындарман?
Оркестр, мені ізде,
Карта да құрап ал.
Бойда қан – теңіз де,
Үн елі – бір арал.
Оркестр елі ізгі,
Дирижер, мазала,
Қып-қызыл теңізді –
Лебіңмен тазала.
Жылауды жатсынам,
Көзден мұң төкпеспін.

Жүрекке тапсырам,
Ұқпас та бөгде ешкім!
Дирижер көңілсіз.
Кеуде түн. Қараңғы.
Оркестр, өзіңсіз –
Бойға мұң таралды.
Үн сыйла, жетіген,
Мен жылап қалсам, біл,
Сен үнсіз кетіп ең,
Жылады ансамбль
Дирижер қалт естір,
Үндерің құйса мұң,
Көңілді оркестр,
Сендерге ризамын!
Оркестр, әкел, дем
Мен мәңгі үн етем
Сендерді әкелген,
Жетекші кім екен?
Фиалка-тәтті мұң,
Біз солай теңеуші ек,
Дирижер шаттығын –
Бақыт па, не деуші ед(і)?

2012

«Ешкімге сенбе» дегенмен
Мендегі үрей, ұстаным.
Жүректі қалап келем мен
Жұбатып жүрек құшқанын.

Ұғысса жүрек күшті ме?
Сырласып әлі болмады.
Жұлдыз – түн ағып түсті ме,
Жолдарда жарық сөнді әні.

Көктемнің қайта келмесін,
Көнбесін біліп анық біз.
Ашпаған күйі пердесін,
Таң ата ұйықтап қалыппыз.

Жазыла бастап, жырлана,
Мені бақытты қылуы.
Жауынды көше, сұр қала,
Ал үйде жан жылуы.

2014

Құстармен ұшырамын.

Жыр жүрек қансырап тағы,
Көшеде толқып келед(і).
Түн қанды тамшылатпады,
Барады қорқып демек.

Ай қарап, еріп те келед(і).
Шамасы, сезіп мені.
«Түндерде келіп пе демек,
Дертіне ем кезікпеді» – деп есті
жолдап құстарын.
Жаны ашып сірә, маған.
Сезімі тоңғақ тұстарын,
Емде деп сұрамаған.

Сол құстай жанымның емін
білетін дос табам ба?
Тамшы, жыр, қанымды менің
жиып ап тостағанға.

Жұбатты,
Емде де, тербе де,
Алғысым құсыңа мың.
Тамызбай елге де, жерге де.
Өлең қып ұсынамын,
Құстармен ұшырамын!

2012

Бақытты болғым келмейді...

Жырларды, мұндарды кештім көп.
Жыласам, «ақ-қара» өмір дер.
Телефон шалатын ешкім жоқ,
Ал онда қаншама нөмірлер.

Жұбатпас енді ешкім, енді түк.
Қолданып керек жоқ көп шара.
Біреуді андаусыз ренжітіп,
Көңілін табуға жоқ шама.

Салқындық...
О баста білінді.
Сезімнен сөнгенде от-үміт.
Жасырып жылаған түрімді –
Сезбеген болдыңдар өтірік.

Осыны «ақ-қара» өмір дер,
Өзгердік.
Балалық жырақ тым.
Дегенмен, терілер нөмірлер,
Жұбатар дейсіндер бірақ кім?

Түсіндір, өлеңім төгіл де.
Келеміз көңілден гүлді үзіп.
Ашушаң, жабырқау көңілге,
Кезекші күлкіні тұрғызып.

Бейтаныс бір адам карады.
Өзімді өзіме көндіріп.

Жалғыздық мезі етіп барады,
Кеудемнің жарығын сөндіріп.

Жанымды жұбатып қызықтыр,
Шынайы сезімдер жиі аңқып.
Жасанды достықты бұзып кір,
Кезекші күлкіні ұялтып.

Жүректе болған ба бір маза?
Сезімдер – сезімге өткелдер.
Іздейді біреулер жыр жаза,
Алыстап алғашқы көктемдер.

Оның да өткенін емдейді.
Бүгінгі сезімдер.
Анық-ақ.
Бақытты болғым келмейді,
Біреудің «жанын» алып ап!

Жұбатпас енді ешкім, енді түк.
Қолдана бермейді көп шара.
Ал оны сол үшін ренжітіп,
Көңілін табуға жоқ шама.

2012

* * *

Өлеңші – көзінің жасын жеңімен сүртеді,
Ақын – алақанын тосады.

Сен маған «кет» дегенде,
Төмендеп тұрмайын деп текке мен де.
Менің аппақ сезімім ақталмаған,
Жыламсырап өлеңге беттегенде.

Мұңлы, бірақ жүрегім «мұз» демегін.
Бір кеткенмен айналып жүз келемін.
Біздің мезгіл көрсетті шынайылық –
Сарғаю, ескіру ғой «күз» дегенің.

«Бұл не?» деп толқимын, ізденемін.
Ұғындырған рахмет күзге де мың.
Тиіп - қашып әдеппен сіз бен біз боп,
Жүру екен, сол ғана «біз» дегенің.

Ызаланып, сағынып арасында.
Жалғызсырап, жабығып қаласың ба?
Ақты көру көзіңнің ағында да,
Қалғандары көзіңнің қарасында.

Бірінсіз бірі көрмес ақ-қарасы.
Бірінің бірі әлден бақталасы.
Қара не ақты көру еркінде емес,
Мен жайлы теріс ойды жақтамашы.

«Жаным» деп жалынудан жабыққаным.
Қиялымның көгінде қалықтадым.

Сен ақырғы сөзінді айтқаныңмен,
Жорамалдап тұрамын, анық бәрін.

Білегімді ауырттың, хақында ма?
Барған сайын батырдың батылдана.
Жалғанда жарасына тұз сепсе де,
Өлең құрап тұрады ақын ғана.

Махаббатта, сүйоде атың дара,
Шыдамымның шегіне жақындама.
Қапалансам қаламмен ақ қағазға,
Қаламымды батырам батылдана.

2015

Сол баяғы фиалка

Көктен нұрын төккенде,
Сезім сыймай көктемге.
«Не жақпады?» деп ойлап,
Қарап тұрсам бөктерге.

Сол баяғы фиалка...
Күн көрмеген өмірі.
Нұр көрмеген өмірі.
Ешбір адам білмейтін,
Дариядай көңілі.

Күнсіз өмір сүретін.
Үнсіз өмір сүретін.
Менсіз өмір сүретін
Олсыз өмір сүретін.
Сол баяғы «фиалка».

Сол орнында тұр екен.
Түбі толған жыр екен.
Сол баяғы, сол қалпы,
Жаны берік гүл екен.

Сызға төзіп жатқанмен.
Мұзға төзіп жатқанмен.
Бері қарай шақырсам,
Жарасуы ақ таңмен.
Жүрегіме жаққанмен.

Ұмыт болғандықтан ба,
Күдік толғандықтан ба,
«Фиалкалар» жайлы оқып,
Біліп болғандықтан ба.

Осы күнгі сезімнің –
Жарқын нұры, жарқылы,
«Фиалкамды» орнынан
Қозғамауым арқылы.

2013

Тағдыр

Өтті жылдар, өтті күндер не түрлі,
Сол көктемнің бояуларын кетірді.
Ерегесіп арман кудым, аңғал ем,
Өмір сонда қайтармады бетімді.
Сонда ғана қайтармады бетімді.
Қырсықтығы...
Тағдырым да секілді.
Ақыл-ойым осы өмірдің ойынын
Бастап қойып бірте-бірте жетілді.
Тағдыр, тағдыр...
Келген жолы ұзақта.
Тағдырымен жараспасақ, біз-ақ па?
Өмір бойғы ұмтылысың, жүрісің–
Ертеңінде таңдау емес, тұзақ па?

2013

Былтырғы жаз ыстық еді.
Ұштым биік.
Кемінде құс біледі.
Астанада пәтердің қожайыны,
«Биыл аяз болады күшті» деді.
Шиелермен қоса мен үсіп кетпей,
Дауылдан кейін төмен түсіп кетпей,
Бәйтеректе отырдым ауыр оймен,
Жапырақтармен қоса ұшып кетпей.
Түскен кезде көңілге қанша кірбін,
Мың қуандым үмітім жанса бір күн.
Жек көретін бір әнді қайта тыңдап,
Ханшатырдың қасында қанша тұрдым...
Қажетін де сезінбей қолшатырдың.
Поэзияның деймін мен көзі бардай.
Ойындарын сұйылтпай, созып алмай.
Жүрегімнен кейде кеп шырын алад(ы),
Болса да өзі балдай.
Жаураса да, кетсе де мұз боп бәрі.
«Сезім өлді» деп жүрек жүз тоқтады.
Бұл өмірдің жемісін таппай жүр-ау,
Көңілінде күз жоқтары.
Білсе де, білмесе де күйрейтінін,
Сәби көңіл таппайды сүймей тыным.
Мен түсіндім.
Ешқашан, ешқашан да,
Оған суық тимейтінін.

КИНЦУГИ

* * *

Даланы кермиык,
Шыңдарды ең биік.
Жарасыменен, зарымен,
Мұздықтарымен, қарымен
Сүйеді күн қалай?
Ешкімді тыңдамай...

Көңілдің киесі,
Дегенін қылар күн жүйесі.

Ілтипат жанасып.
Көңілдің көңілге жаны ашып.
Зердеме қарайды күн болып –
Көздегі қарашық.

2019

* * *

Толғанысы тереңдеу назы бардың.
Ойларымды жадыма жазып алдым.
Тамыры бар, гүлі жоқ адамдарды
жұдырықтай жүректен қазып алдым.
Аңсаған арманымның қанатында.
Жан әкемнің қабағында.
Анашымның жанарында.
Өмір жалғасуда.
Қайран көңіл суысын ба?
Досым қымбат, туысым да.
Жүрегімнің уысында.
Менің махаббатым.

* * *

Жаныңның жарасын бағамдашы.
Көзіңнің нөсердей маған жасы.
Күмәнсіз көңілім елеңдейді саған, расы.
Өтінем, өткенге қамалмашы.
Жүректің азабын тәмәмдашы.
Жарқ етіп тас-түнек көңіліме
рауандашы.

2020

Кинцуги

Білсе де жөнсіздік, оғаштық қылмасын.
Көзімен салады сезімнің сұлбасын.
Адамдығын көрсетіп,
Сөйлетіп тұлғасын.
Ұнатып,
Ұнайды.
Ол да шын.
Биіктен құламас,
Өзі тау болғасын.

Болмысы бағалы.
Тасқын боп сен жаққа ағады.
Жаныңа жараңнан сығалап,
Алтын сөз жағады.

2021

Әкем мен анамның күлгені

Құдай тән беріп руһынан үрледі.
Өмірім – өлең.
Көңілім – Кёкенхоф гүлдері.
Балдырған шағымның бесік жыры мен
ұйыған сүттей түндері.
Бойжеткен шағымның ақ дастарханды,
рақымшыл күндері.
Қолын созсын деп арманға,
Қадамын бассын деп ілгері.
Көзінің қарасындай қорғайды бір мені.
Қанағатшыл,
Қарапайым.
Неткен сүйкімді!
Әкем мен анамның
күлгені.

2021

ә/б:68303

Ол кезде жасым төртте ме, әлде үште ме,
Махаббат жайлы білуші едім кішкене.
Үйге кіремін сусабын аңқып жүрсем деп,
Тамақ ішуге келмесем дағы түсте де.
Даланың қызы, сыймайтын едім үйге шын.
Табиғатпенен жүрегім нағыз үйлесім.
Окопта ойнап былғаған киім ауысып,
Ән салу үшін ақ көйлегімді кигесін.
Алып теректер төбемнен төніп қараса,
Алма бақ аула, көк шалғын көркі тамаша.
Қара барқытқа алмаздар шашып алғандай,
Қою түндердің масалы болғанын карашы ә?
Жақсы ғой жақсы, өмірді сүру дін аман.
Жұлдызға қарап, ұнады маған ұнаған.
Жұлдыздар сірә, інкәр жандардың жасы ғой,
Аспанға тамып құлаған.
Әйнектен өтіп күншуақ мені тапқанда,
Құстардың әні сүйемел еді ақ таңға.
Құстарға, маған қошемет қылған жапырақ –
Ауаны тырнап сарғайып құлап жатқанда.
Жапырақтарсыз, құстарсыз қалмай еш ұғым.
Мен қалып қойдым.
Жұмбақтың таптым шешімін:
Ұнатқаны үшін кішіреді екен адамдар,
Ұнаған үшін сұрап үйрендім кешірім.

2019

Қырау басқан жасадың гүлге қадам,
Таныс емес едің ғой мүлде маған.
Тұңғиығын сол кезде көрмесе де,
Жанарымнан бірдеңе білген адам.

Өзіңе де сенбегін, сенбе маған.
Кең болса, тар ойларға кең бе ғалам?
«Өлең» дейтін өмірді сүру үшін,
Жүрегінің жартысын берген адам.

Үнемі осы.
Жазам, не жылап қалам.
Тағдырымды мен бүгін сұраққа алам.
Айтса айтты, ұмыту – өлеңге сын.
Төмендесін деген жоқ бірақ маған.

Сезіміммен түп-тұнық өрілгенмен.
Ақылыма қайранмын төрін берген.
Іздемеймін мен сені басқалардан,
Мен өзінді көрмеймін көрінгеннен.

2018

Гүлдерді өні кашқан,
Бауларды дәурені өткен.
Жұбатсын өмір, аспан.
Жаз келсін, әлде көктем.

Табиғат тапқаны шын,
Сұлулық күйінгенде.
Даланың батпағы үшін,
Қайыңды иілдірме.
Аяла алғашқы қар
Ақ көйлек киіндір де.

Ал мені бөледі ме,
Пейілің шапағатқа?!
Жалаңаш өлеңіме,
Қар болып жапалақта.

2019

Гляссе

Әуес қыла алмаған соң мені түк,
Қоңыр көңіл жүр екен деп не күтіп.
Күздің жылы күндерінде оңаша,
Балмұздақты эспрессоға ерітіп.
Сүт көңілді жібергендей ірітіп,
Тірліктегі жалпақ ойды ұмытып.
Мұз қарыған жүрегімді өзімше,
Өлеңіммен жібітіп.
Ойлап қадам, санап әрбір адымды,
Жақсылыққа босатуға жадымды.
Керек екен қарапайым әңгіме,
және достық кәдімгі.

* * *

Достым, жалғызсырамашы.
Келші бірге түңілейік.
Басымызды шайқап отырайық
Қуыс кеуде үңірейіп.
Бірге жабырқайық,
Айла мен сұмдыққа
Бірге таңырқайық.
Сүйіктіңе де сүйкімсіз,
Ал өзің елемей кеткен
Кәдімгі қалпыңды мақтайын.
Сені аспандатып,
Тек сені жақтайын.
Тек, жалғызсырамашы!

* * *

Кезінде айтылған
Әдемі-әдемі тілектер,
Аңқылдап көрінген жүректер –
Қисынын таппай ойларым қирағанда,
Жалғанға сыймағанда,
Жансарай құртылғанда,
Көңілге күн туғанда.
Бір қылын көтермеді.
Ақымақ сенімімнен,
Уақытқа кемірілген,
Жанартау төзімімнің отын ішкен,
Құтқарып қара камал өкініштен.
Қызметімді кісіге жақпаған мың,
Аксүйегі, ақдидар адамы емес,
Қара өлең, ақтап алдың!

2021

* * *

Жүрек сүйген айдарынан.
Қара сөздің қайнарынан
көңілімнің өне бойын,
өмірімнің өне бойын
басып, миға құйып тұрған.
Еркелікті тыйып тұрған.
Теңіздермен тебіренбей,
Елжірмей, еміренбей,
Жайбірақат жата алатын.
Жанға тиіп бата алатын.
Қою қоңыр ойларымның
Ертіс қойдым лақап атын.

* * *

2021

Жаксы бір адамға,
Жауапкершілігіне,
мейірбан қадамға,
Сөзімен биік, оймен де,
Талғамды тіркеске, сөйлемге.
Тамсанып сезем не?
Сондай бір ғажайып кезеңге,
Өлеңім айналып оюға
Ескерткіш бола ма қоюға?

2021

ҚАЛАМ ҰШЫНДАҒЫ ҚАҒИДАЛАР

Көп нәрсе білемін деп айта алмаймын. Бірақ, нені білуім керек екенін жақсы білемін. Оның бірі – ойдың саулығы. Ойдың саулығы – әуелде дiттеген максатына айналма соқпақтармен емес, жүрегің қалаған жолмен жету.

Жол-көлік апатынан кейінгі «Бас миының ауыр деңгейдегі травматологиялық ауруы» – міне, осының салдарынан «бала кезінен мүгедек» атандым. Бұл – менің шығармашылық потенциалыма да, басқасына да күрделі өзгеріс әрі соққы еді. Кейде өмірде өмір бастау үшін, өзінді қолға алу үшін қабылдауың тиіс қағидалар болатынын түсіндім. Оның бірі – бас тарту қағидасы.

Жоғарғы оқу орынына түскен жылы ересек адамның сол кездегі орта табысынан кем түспейтін табыс әкелетін кәсіптің ебін таптым. Иә, өзім қалаған музыка бағытына бармасам да, таңдап түскен мамандықтың қаймағын алып, студенттік шағымды «асыра пайдаланып», кітап кеміріп жатуыма да болатын еді. Бірақ, денсаулығыма байланысты мемлекет төлеп отырған жәрдемақыға мұқтаж, бойында кінәраты бар студентке айнала бастағаным ой кеңістігімді тарылтып, мазамды кетіргенін түсіндім. Әркімнің табиғаты әр-түрлі болады. Мәселенің барлығы – қабылдауда. Мәселен, жәрдемақыны ризық деп қабылдап, әрі қарай өмір сүре берудің де оғаштығы жоқ. Бірақ, өзінді толыққанды адам сезіну – ізденістерден де маңызды, шығармашылық гигиенаның алғышарты деп біліп, мүгедектік үшін алатын жәрдемақыдан максатты түрде бас тарттым. Бұл менің ең батыл қадамдарымның бірі деп айта аламын. Себебі, дәрі-дәрмегінің шығыны бар қарапайым студенттің жәрдемақыдан бөлек, қоғамдық көліктерде тегін қатынау сынды азды-көпті жеңілдіктерінен де бас тартуы – косымша шығынға әкеліп соққан әурешіліктердің басы еді.

2011-жылы «Фиалка» деген өлең жаздым. Ол өлеңнің менің шығармашылығымдағы орны бөлек. Аңызға сүйенсек, «Анютаның жанары» атанып кеткен осы үштүсті фиалканың ақ күлтесі – үміт, сары түстісі – таңданыс, күлгін түстісі – мұңды білдіреді екен. Ел қатарлы мектепке бара алмай, ойын-сауыққа, концерттік бағдарламалар мен шараларға қатыса алмай, жалғызсырауым шығар, көңілімнің күйін осы гүлге теңеппін. Биыл, 2021-дің көктемінде буктрейлерімнің түсіріліміне грим жасауға келген қыздың жанары өзі жайлы айтқанда теңіздей ырғалады. Бала кезінен мұз үстінде мәнерлі сырғанаумен шұғылданып, бірнеше рет халқаралық байқаулардың жүлдегері де атаныпты. Күндердің күнінде денсаулығы сыр беріп, төсекке таңылып, спортпен біржола қош айтысуға мәжбүр болған екен. Сөйтіп, мұз үстінде салмаған өрнектерін қағазға қондыруға көшіпті. Мені грим арқылы жарылған тасмүсінге айналдыру үшін, қылқаламының ұшын жіті бақылап, жүзіме телміріп қарап тұрған бұл қыздың есімі де Анюта екен. Бұл да кездейсоқтық емес сияқты...

Жапондықтар сынған бұйымды тастамай, оны алтынмен бекітіп, бұрынғыдан да құндырақ етеді екен. Оны «кинцуги» өнері деп атаса керек. Менің кинцугиім – өлең болса, Анютаның жарасын жамаған алтын – бейнелеу өнері. Ең бір қызығы, буктрейлерімнің түсірілімінде реквизит ретінде алыну тиіс құмыра болмай калып, биші қыздың мүсінін қолданып едік. Кинцуги философиясын жеткізу мақсатында реквизитті сындырғанымызда мүсіннің екі аяғы сынып кетті. Біз ойлағандай қақ бөлінбей, мүсіннің осылай сынуы да Анютаның мұңын ымдағандай...

Ол есіктен шыға сала, басы ауған жаққа жүгіре жөнелмекке қамданғандай, көзінің жасы мен мұрынының суы елтірісіне тырс-тырс тамып тұрған аяқ киімінің бауын қатты тарта байлады.

Ол орталық саябақтағы тоғай ішінде ғана өзін гүлдей сезінетін. Өзінен биік, һәм мейірімді ортаға ентелеп келеді.

Оның көзіндегі қара бояудың айғыз-айғыз ағып кеткеніне мына нөсердің қатысы жоқ болса да, шаң-топырақты езіп, айналаны аймандай қылған – сол төгін. Үсті-басы малмандай. Мұрынының ұшы мұздай. Жел ойнап, жауын құйып, бетіне жабысқан шашының арасынан жасындай жаркылдаған қос жанары көрінеді. Жауын бұршакқа айналарда, ол сауда орталығына қалай кіріп кеткенін өзі де аңғармай қалды. Сол күйінде бір ресторанның ішіне баса көктеп кіріп келді. Шылқыған күртешесін шешпестен, терезе тұсындағы орынға жайғасты. Официанттар мұның ерекше оғаш кейпін ұнатыңқырамай, ескерту жасаудың сәтін күтіп, бір-бірімен сыбырласып қояды. Біраз уақыт өтті. Оның тапсырыс беретін түрі жоқ. Даяшылардың басшысы келгенде, олардың топтасып «біртүрлі» мейманның қылығына шағымдана бастағаны білінді. Ол болса, өзінің мейманханада отырғанын сол сәтте ғана аңғарып, басын көтермек еді, бауы ұқыпты байланған қара аяқ киім суреті көз алдына келді.

«Сізге шай әкеліп беруге рұқсат етіңіз» - деді, ықыласты дауыс ырғағымен, әлгі қара аяқкиім иесі. Қыз басын изеді. Бірнеше күннен соң ол бұл жерге қайыра оралды. Өлең жазды. Келісін жиілете берді.

Бір шыны шайдың бойды қалайша балбыратқаны жайлы ол көп адамға әңгімелеумен болды үнемі. Олар да барды, олар да көп адамға айтты.

Қыз бала ізгілік жолында көбіне өзіне-өзі қарсы келеді. Инабатты, иманды, салиқалы қалыптың ішінде бір тұлға суицид жасайды.

Қыздардың арасында достықтың көп болмайтыны да сондықтан. Ойы – жартыми, сараптауы – жартысөз.

Адамның ішкі ресурстарын ыстық ас деп алатын болсақ, қазақ әйелдері мен еуропалықтардың сервировкасын мысалға келтіруге болатын сияқты:

Еуропалық аспаздық – мейманның нақты тапсырысына мөлшерлі порция береді. Мәселен, стейк және салат. Мейман тоқ, қалдық аз. Ал, қазақы «келіндік жүйе» тойдың соңында суып қалған бешбармаққа ұқсайды. Сол асты я игермейді, һәм жарамсыз қылады.

Әйелдерге дос табу қиын. Талғамы, білімі өзіне ұқсас қыздар күйеуге шықса, қоғамда өші бардай өзгеріп сала береді. (Күйеуі бар адамның пікірі болмайтындай). Тұрмыстағы әйелдер бірнеше топқа бөлінеді. Соның бір үлкен бөлігі – материалдық құндылыққа құныққан фанатиктер. Әлдекімнен басым болсам, мақтан қылсам, жария қылсам дейтұғын. Оларға көңіл не, өнер не, сезім не, әйтеуір есебі түгел болса болды. Ендігі біреулер өз өміріне, таңдауына разы еместер. Бұлардың қай-қайсысы болса да кәдімгі қу тіршілік пен қазан-ошақтың әнгімесінен әрі аспайды. Олармен сөйлесіп көр?! Және эстет әйелдер бар. Қай заманда да оларды халық қабылдамаған. Олар еркекше дос бола білетіндер. Өз пікірі мен ұстанымына адал адамдар. Менікі сол, қарттарымызды аяласақ, зейнетке қорланбай, маркайып шықса, өскелең ұрпаққа мейіріммен, тіленші емес тілекші болып өмір сүрсе, сол үшін қоғамды жақсартсақ, жақсы, игі бастамаларды қолға алсақ, дамыған мемлекеттермен тереземіз тең болса деген. Ол үшін ойлар тоғысуы керек! Ұлы дүние ойдан шығады. Ойлар қайдан тоғыссын?

Құрбыларың тұрмыста, жап-жас бозбалалар – тақуа, тепсе темір үзетін жігіттер – дивандай жайлы, кинологтардың овчаркасындай «ақылды» қыздармен бас қосып алған. «Әй дейтін әже, қой дейтін қожа жоқ» патша көңілдері ұлтым деп, жерім деп, өнер деп қам жемей-ақ үлгілі отбасының кейпінде отыра береді. Қазан-ошақтың шеңбері мен іштарлықтың, жалған сыйластықтың кесірінен мұнайдың үстінде отырып мұнайып отырғанымызды ойласаң, өзімізден де бар сияқты. «Ішсек», «жесек», «тусақ», «жетсек» деп келдік. Осынымызды тағы қайталаймыз ба? Руханиятқа, кемелденуге қызмет етіп, қарттарымызға жайлы, сау қоғам қалыптастыруға неге ұмтылмасқа?

Саясатта да, білімде де, өнерде де, ой ғана ойып тұрып орын алады. Сіз ойыңызды түсінетін адаммен сөйлесе аласыз ба?

* * *

Тиісті болғың келген сайын тепсінеді, Біртүрлі болғаның үшін алалайды.

* * *

Біреу – сенің сөзіңді сөйлемейді, ал біреу – сөзіңді өнерге айналдырады.

* * *

Ұйқастардың дәуірі өтіп, қайта туғанда, әдебиетте қазақ тілі әлем тіліне айналады.

* * *

Айта да алмайтындар әдебиетте бірдеңе жазады. Ойлана да алмайтындар бағыл сөйлейді.

* * *

Үні жоқтар сайлауда дауыс береді. Бөсе беретіндер шырмауықтанып өсе береді.

* * *

Үкімет – баласы тентектік жасаса, елдің көзінше ұрсып, үйге келгенде сотқарлығын айтып марқаятын шешелерден аумақ қалады кейде.

* * *

Жаксы дос тапқың келсе, талғамы өзіне ұқсас, өзіне адал адам тап.

* * *

Қоғамға қайсар әйелдер керек екенін түсіндім.

* * *

Отанды, өнерді, тегінді сүй. Ер жігіттің сені сүйуге мүмкіндік алғанының өзі сүйіспеншілікке бөленгені.

* * *

Өзінің адам екенін сезіну үшін ит асырайды. Тұлға екенін сезіну үшін басшылыққа ұмтылады.

Қазіргі адам.

* * *

Махаббатты заңға бағындырғандар мен заңды махаббатқа бағындырғандардың тартысы – әлеумет.

* * *

Балалар әдебиетін жаза алатындай әсем қартайғым келеді.

* * *

Ескі шындық қазіргі шындықты жасырады.

* * *

Мамам менің атымды Мадина қойғанда,
Мен – Салтанат болмаушы едім.

* * *

Макияж. Біреудің бетінде, біреудің биографиясында.
Жер қойнауына кәдімгі қалпыңда енесің.

* * *

Таптаурын:

Көктемнің жылағаны – еркелік

Күздің жылағаны – мұң.

Қыздың жылағаны – өсек.

Жігіттің жылағаны – сезімталдық.

* * *

Қиындыққа лайықты төтеп беру, ризықты ұялмай қабыл алу. Бақыт деген – осы.

* * *

Надандар мойынсұнсын деп дінді, ғұламалар мойынсұнсын деп арды жаратқан Жаратушының шексіз билігіне не дерсің?

* * *

– Поэзиямен дос боласың ба, ақындармен бе?

* * *

Өлеңші – көзінің жасын жеңімен сүртеді,
Ақын – алақанын тосады.

* * *

Ғылыми әдебиеттен кейін көркем әдебиет оқу тынықтырады, ал өлең жазу – нағыз ләззат.

* * *

Жел – тағдыр сияқты. Әдемі фотосурет – лирика, поэзия. Жел соққанда сүйкімді болып көріну қандай шынайылықты қажет етсе, өлеңде де солай. Сүйкімді көрінуге тырыспа. Көкірек көзі ашық адамға ой сүйкімді, болмыс сүйкімді. Әдемі жазуға да тырыспа. Жел өтіндегі жүректің үн қатуының өзі – жібектей құнды.

* * *

Әдебиеттің әр жанры судың қағты, сұйық, бу қалпылары іспетті. Әрқайсысына әр түрлі климат керек.

* * *

Әншілер қарапайым болған сайын қадірі артады. Ал нағыз ақындарға қарапайым болуға болмайды. Себебі олар аса қарапайым.

* * *

Өлең көбіне жаның қиналғанда жазылады екен. Бірақ, жанын қинап жазатындар да болады. Көңілге қаяу түскенде, жанды қоярға жер таппағанда өлең жаздым, мен де. «Құдай-ау, сен мені сынаған сайын өленді қалай жазып жүргенімді көрдің бе? Сен құлатасың, жылатасың, сынайсың, ал мен өлең жазамын. Кез-келген тақырыпты алып шығамын» дедім ішімнен.

Күні кеше көңілім қатты құлазыды. Ол – еленбеуден, құлаудан, сағынудан, жек көруден де әсерлі еді. Бірақ, өлең жаза алмадым. Қаланы кезіп, күзгі саябаққа да бардым, кофе алдым, желге қарсы жүгірдім, көлік жылдамдығын арттырдым, бірақ көңіл де орнына түспеді, өлең де жазылмады. Сонда түсіндім. Өленді құдай береді. Ауызыңа салып, зерденді ашып қояды екен ғой. Уа, Жаратқан! Менің сондай әлсіз, сезімтал жүрегімді өлеңсіз, өзіңнің назарыңсыз қалдыра көрме! Балыққа – балдыр, тауыққа – тары нәсіп еткеніндей, менің бұл бейшара жүрегіме өлең бер! Басқалар мені қияли дей берсін, сол қияли қалпымды бұза көрме. Әуелден нәсіп еткен ерекше ризығыңа қанағат қылып, бейкам тіршіліктен өлеңі бар көңілді аңсап, өзіңе сыйынамын...

Ендігіде мен үшін жақсы - жаман, мықты - әлсіз өлең деген де тұманды категория.

* * *

Поэзияда жүргендер көп.

– Жазатындар ше?

* * *

Жылаған, жалаңаш қызды жұбатқылары келеді.

Оған ол киінгенге дейін ғана қарайды. Қоғам.

* * *

Өз бетімен жүрген адам – өз көзімен көреді,
өз тілінде сөйлейді.

* * *

...Арсыз, таңқурай түсті қанық бояуды жаны сүйетін,
жылт еткеннің бәріне жанталаса лап беретін сауысқан
құсаған әйел кітапханашынікіндей охра винтажды
киім киіп алып тіл қатқанда көйлек дастарханға қыз-
ғана қарады. Жасандылық.

* * *

Көзіңнен жас сырғанағанша сыйласады.
Қуаныштары жеткенше жұбатады.
Сырың таусылғанша дос болады.

* * *

Біркелкі ойлайтын жартыәлемнен бөлініп, талғампаз,
ер тұлғалы болмыстан бүтінәлем іздеймін.

* * *

Жаратылыстың ең бір қызығы – шабыттың қашан,
неге келуінде шығар.

* * *

Даладай көңіліме иіліп кіретіндей алыпсың,
Алақаныңда асыр салатындай нәзікпін.

* * *

Табалдырықты бір аяқпен аттайды.
Сенімнің екі аяғы бар.

* * *

Даланың гүлі тасты жарып шығады.
Мәдени гүлдер боқта өседі.

* * *

Оның үнсіздігінде өлең бар.

* * *

Шындықтың жібін көрсету үшін орам-орам ой
мен қабат-қабат жоспар керек.

* * *

Өмірдің әр кезеңінде тағдыр әр-түрлі адамдармен қа-
уыштырады. Біреудің өміріне сынақ әлде сый болып
енуің өз қолыңда.

* * *

Өлең жазу үшін үй жинамағаным бар шығар, бірақ,
арымды сатпау үшін нан да саттым.

* * *

Ешкімге бағынбайтын көңіл – азат. Қамалдай алын-
байтын, тіпті жалындайтын өмір – ғажап. Сол мі-
нездің арқасында жан-жүрегім мөлдір, ғажап.

* * *

Бозбала-бойжеткен ғашықтыққа басын исе, жарасым-
ды. Отау құрғасын ғашықтық – әлсін есіп, жоқ боп ке-
тетін фиалканың жұпарындай қадірлі, әсем қалпында
тобықтан аспаса игі. Махаббат – жанның суы деседі.
Еңсеңіз биік, жүзіңіз жарқын болып, қадамыңызға гүл
бітсін, құрметті оқырманым!

Тағдырмен ымдасқанда.
Тамсанбай жұлдыздарға, түнгі аспанға.
Ойлы-қырлы өлеңді жазып тастап,
Бақытты болу қалды мұң басқанда.

Бақытты болу қалды өмірімде.
Әурешілік қалмады көңілімде.
Заңдылықтар тыйым мен ырымдай көп.
Бәрі-бәрі барады бірыңғай боп.

Бақытты болу қалды – басқаша мұң.
Керітартпа өзіммен достасамын.

Мәресінде мұңдардың –
Ұғып, біліп.
Бақытты болу қалды күліп тұрып.

Менімен келген тауқыметтерге төзіп, төтеп бергені үшін ардақты анам – Толқын Шаймұратқызына;
Кішкентайымнан үлкен тұлғамен сөйлескендей сырла-сып, бойымда күрескерлікті қалыптастырған қамқор әкем – Ерлан Базылбекұлына;
Менің мінезімнің біртүрлі тұстарымен сыйлай алатын сүйікті туған бауырларыма;
Сындарлы сәтте жанымнан табылған әкем – Зейнегүл Шаймұратқызына;

16 жасымнан жанымға медеу болған, ерекше ықыласына бөлеп, қайта қалпыма келуіме көмектескен, қамқор азаматым – Бектас Болатұлына;
«Мамам өлең жазып отыр» деп, шығармашылығыма құрмет білдіре алатын ұлым – Бектөреге алғысым шексіз.

Шығармашылығыма жанашырлық білдіріп, кітап шығару жөніндегі бастамама септігін тигізген ақын құрбым – Эльмира Сайлауқызына;

Кітапты баспаға дайындаудың редакторлық жұмыстарын жасауда жанымнан табылғаны үшін ақын құрбым Айгерім Тұрлықожаға;

Өлеңдерімді республикалық әдеби-мәдени порталдарға жариялап, шығармашылық көңіл күйіме демеу болғаны үшін, жас қаламгерлердің туындыларын насихаттауда елеулі еңбек етіп жүрген ақын, qalanger.kz порталының бас редакторы Айжан Табаракқызына үлкен рақметімді айтамын.

Сондай-ақ, өмірдің әр кезеңінде тағдырдың өзі табыстырған шығармашылық адамдары, достарым қашан да көңілімнің төрінде екенін біліп жүрсе екен деймін.

МАЗМҰНЫ

БАРОККО БОЛМЫС

«Жүректің сымын жалғап...»	5
«Бұл өмірдің заңы тылсым...»	6
«Күндердің күнінде мен...»	7
Алатау.....	8
«Расында...»	9
«Гүлдерді өсірген...»	10
«Реверанс»	11
«Өзімнен кеткендерден...»	12
«Көз жасыммен...»	14
Сергелден сезім.....	15
«Өзіңнің жалғыздығыңды тауып ал...»	16
Катарсис.....	17
«Мен үшін...»	18
Барокко болмыс.....	20
«Сырқатқа дәрі болдың...»	22
Ағалардың монологы.....	23
«Мән бар деп ісімде...»	24
«Көрдім мен...»	26
Бакытты бол.....	27
Ерекше.....	28
Қарқаралы.....	29
Мен күлгім келеді.....	30
«Бірқалыпты бүгіннің бөктерінен...»	31
«Бұлдырап өтед...»	32
«Ақ көйлек әлде...»	33
«Сылдырлар, сыңғырлар»	34
«Жүрегім тыныш па?».....	35
«Көз жасым шықпай...»	35
«Өзіңді кейде...»	36
«Ешкімнен ештеңе күтпе...»	37
«Жігітке тән қасиеттер бар дейді...»	38
«Өзімді қалай алдасам екен...»	40
Таланттар тргедиясы.....	41
«Қарсылықты алданыш басады ептеп...»	42
«Маған деген сезім емес...»	42
«Өмірді келтіріп қалыпқа...»	43
«Қасиет бар-ау көздің жасында...»	44
«Сезімде сенсация...»	45
Ақ қанат өлең.....	45
«Ұшқындайды өлең...»	46
«Қаяу түседі көңілге...»	46
«Мұңдарым күнды маған...»	47

Барокко болмыс

«Дөрекі, жабайы ойларды...».....	48
«Көз жасыңа күлген бейне...»	48
«Ойларымды қорғаштап өскен менің...»	49
Омонимдер.....	50
«Мен қуансам...»	51
«Шаршап тұрған сияқты...»	52
«Мен шаршадым-ау деймін...».....	53
«Өмір өзгермейді...».....	54
Қарағанды	55
«Сақ қасқырдай ұрланып...»	56
Денис Тенге	57
«Танымын орнынан қозғамас...»	58
Боркемік	59
«Ұлы жеңісті жеңіске қатысы жоқтар тойлайды...».....	59
«Өлең, сенің үніңді өшірмек болғандарды...».....	60
«Ән салуға...»	61
Махаббат	62
«Бір сезім келеді сауатты...».....	63
Портье	63
«Жылт етіп жадымда қалады-ау...»	64
«Бозторғай жүректің шырылы...»	65
Жаңа плейлист.....	66
«Жауын-шашынды, күркірегенді...»	67
«Өзгеше әлемі үшін жасқанбай...».....	68
«Мұнарадай сезімді...»	69
«Әуен боп тұнған...»	70
«Қисынын келтіріп қисынның...»	71
«Жоғынмын және де барыңмын...»	71
«Сен – мен меңгеріп алған қаласың...».....	72
«Тамылжып тамсанатын...».....	72
«Сөздер тым аз...»	73
«Сезімде сенсация...».....	73
«Мендегі ілтипат, пейілдің...».....	74
«Хэй!...»	75
«Сен мені мықты деп ойлайсың...»	76
Иә, мен көптің бірімін	77
Тәуелсіздік туралы әңгіме.....	78
Салтанаттар көп еді	80

ҚАҒАРМАН ЖҮРЕКТІҢ СОҒЫСЫ

«Кез болар жолыңда кім?...»	83
«Сен бар деп ғаламда мына»	84
«Бір адам алысқа қарайды».....	85
«Көңілдей көлді».....	85
«Мейлі құлап, мейлі отына күлемін».....	86
«Дамылсыз ойларға қамалып қалдым ба?».....	87
Махаббатты қарашы жасқана қалған	88

Салтанат Қайырбек

«Сындардан кейде құлағың келеді...»	89
«Сенімен алысу үшін берілген сияқты...»	90
«Өзіңнен жырақтадым...»	91
«Таң гүлді көреді...»	91
«Көбелек ұшады гүлдерден...»	92
«Тартыспадым...»	93
«Адамдар фәниден озғандай...»	93
«Сырың мәлім болады...»	94
«Жақ ашпай тауларға...»	95
«Құмырсканың илеуіндей қыбырлаған қалада...»	96
«Алыстамақ болғаныңды сездім...»	97
«Екі еселенген эспрессо...»	98
«Езу тартты бір әлем...»	99
«Сен маған керек емессің...»	99
«Өзендер тасымайды екен...»	100
«Ішімнен жылап, сыртымнан күліп келемін...»	101
«Ойларымнан түңілдім...»	102
«Көнеден қалған бәр асылдай...»	103
«Көңілімді көңілің кеп бақылар...»	104
«Артқан сенім үзіліп...»	105
«Көңілдің бар гүлі солғандай...»	106
«Ұзаған сайын...»	106
«Жүрегім, жылама...»	107
«Сен есіме түсерде...»	108
«Таудан биік болар ең...»	109
«Дәметем құдай...»	110
«Өзімді жеңген ем...»	111
«Бәрін өзімнен көрер ем...»	112
«Қоштаспай тұрып...»	113
«Қадам бастым...»	114
«Қураған гүлге жауындар не керек?...»	115
«Өзімді өзіме көп көрем...»	116
«Үкімет жазған заңдарды...»	117
«Армандар...»	118
«Зымыран-зымыран оймен...»	119
«Доллардың өсуі де...»	120
«Қандай көңіл, ойларың қандай ғалам?...»	122
«Армандар асқақтап тұрғанд...»	123
«Бояулар қанық қабысады екен...»	124

ШЫҒЫС ТӘТТІЛЕРІ

«Ойлаушы ем өмірді білем деп...»	127
Махаббат формуласы	128
Махаббат формуласы: Аш-Шамс	131
Абайға	132
«Сыйынды «сынақ» десем...»	133
«Танымым болды, рас талқан...»	134

Барокко болмыс

«Көңіл калар, жазылмай қалады ой көп...»	137
«Абсолют...»	138

ФИАЛКА

«Ұмытқым келген күндерді...»	143
Фиалка	144
«Поэзия жүрегіме бағалы»	145
Фейверк	146
«Ғажайып бақтарда...»	147
«Күніне күліп қарасам...»	148
Рианна	149
«Арманым, күлме маған...»	150
«Сезінсем, сырың бар шығыр...»	152
«Өкіндірем қылығыммен, сөзіммен...»	153
Дирижер мен оркестр	154
«Ешкімге сенбе дегенмен...»	156
«Құстармен ұшырамын...»	157
Бакытты болғым келмейді	158
«Сен маған «кет» дегенде...»	160
«Сол баяғы фиалка...»	162
Тағдыр	163
«Былырғы жаз ыстық еді...»	164

КИНЦУГИ

«Даланы кермиык...»	167
«Толғанысы тереңдеу назы бардын...»	168
«Жаныңның жарасын бағамдашы...»	168
Кинцуги	169
Әкем мен анамның күлгені	170
ә/б: 68303	171
«Қырау басқан жасадың гүлге қадам...»	172
«Гүлдерді өңі кашқан...»	173
«Гляссе...»	174
«Достым, жалғызсырамашы...»	174
«Кезінде айтылған...»	175
«Ақ қанат өлең...»	175
«Ертіс...»	176
Жақсы бір адамға	176
ҚАЛАМ ҰШЫНДАҒЫ ҚАҒИДАЛАР	177

ҚР Авторлық құқық және сабақтас құқықтар туралы заңымен
қорғалған.

Материалды көшіріп жазу үшін редакцияның немесе
автордың жазбаша, ауызша рұқсаты қажет.

Әдеби-көркем басылым

Қайырбек Салтанат Ерланқызы
БАРОККО БОЛЫМС
Кинцуги

Жауапты редактор: А. Тұрлықожа
Мұқабаның дизайнын дайындаған: С. Қайырбек
Иллюстратор: Д. Алпысбаева
Компьютерде беттеген: С. Қайырбек
Корректор: А.Тұрлықожа

Басуға 28.07.2021 ж. қол қойылды.
Пішімі 70х90 1 / 16. Офсеттік қағаз.
Офсеттік басылым. Қарып түрі Times New Roman.
Шартты баспа табағы 14
Таралымы 1000 дана.
Тапсырыс берушінің файлдарынан
Қазақстан Республикасы ЖШС
“Жедел басу баспаханасында” басылды,
050030, Алматы қаласы, И. Каримов көшесі, 164.

ISBN 978-601-7650-27-8

9

7 8 6 0 1 7 6 5 0 2 7 8

Енді ешқашан бұрынғыдай болмайтын...

Қалпына келмейтін...

Шытынаған әйнектей,

Шағылған шыныдай.

Ешкім де, ештеңе де мінсіз емес.

*Өзін қайта қалпына келтіріп, қайта тұрғызғандарға,
Біреудің қалпына келуіне көмектескендерге арналады.*

Қайран көңіл суысын ба?

Досым қымбат, туысым да.

Жүрегімнің уысында

Менің махаббатым

Әр жара — қайталанбас өрнек.

Ол — құрметке лайық.

ISBN 978-601-7650-27-8

9

7 8 6 0 1 7 6 5 0 2 7 8

